

4

گریم چو چه کلری

دېقان بىلەن ئالۋاستى

شنجاڭ خالق ناشرىياتى

مۇقاۇننى لايەھىلىكىزچى: مەھمات نەۋىبەت

گۈرم چۆچە كلىرى

قىزىل بۈك
پاقا شاهزادە
كۈل قىز
دېھقان بىلەن ئالۋاستى

ISBN 978-7-228-10967-8

9 787228 109678 >

定价: 6.00 元

ئەرلەم چۈچە كىلىرى

دېھقان بىلەن ئالۋاستى

تەرجمە قىلغۇچى: پاتىگۇل مىجىت

شىخات خالىق داشتىلىنى

图书在版编目(CIP)数据

格林童话选. 4: 维吾尔文 / (德) 格林 (Grimm, J.),
(德) 格林 (Grimm, W.) 著; 帕提古丽·米吉提译. —

乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2007. 5

ISBN 978-7-228-10967-8

I. 格… II. ①格… ②格… ③帕… III. 童话—作品集—
德国—近代—维吾尔语（中国少数民族语言） IV. I516.88

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2007) 第 069628 号

著者	(德) 格林兄弟
译者	帕提古丽·米吉提
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	古丽夏尔·纳格买提
出版发行	新疆人民出版社
电 话	(0991)2827472
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮 编	830001
印 刷	新疆新华印刷二厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880 × 1230 毫米 1/32
印 张	3.375
版 次	2007 年 5 月第 1 版
印 次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印 数	5001—9000 册
书 号	ISBN 978-7-228-10967-8
定 价	6.00 元

如有印装错误,请与维文编辑部发行科联系。

بۇ كىتاب ئۆسمۈر - باللار نەشرىياتنىڭ 1985 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى ، 1986 - يىل 12 - ئاي 2 - باسىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى .

本书根据少年儿童出版社 1985 年 8 月第 1 版，1986 年 12 月第 2 次印刷本翻译出版。

دېھقان بىلەن ئالۋاستى

ئاپتۇرى : ي. گىرم ، ۋ. گىرم (گېرمانىيە)

تەرجىمە قىلغۇچى : پاتگۇل مىجىت

مەسىۇل مۇھەممەررەزى : ئەممەت سەمن

مەسىۇل كورىپكىتۇرى : گۈلشەھر بېغەمەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون : 0991—2827472

ئادربىسى : ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ۋازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى : 830001

باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى

ساڭقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فۇرماتى : 1230×880 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىنلىقى : 3.375

نەشرى : 2007 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى

باسىمىسى : 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - بېسىلىشى

قىرازى : 9000—5001

كتاب نومۇرى : 8 - 10967 - 228 - 978 ISBN

باھاسى : 6.00 يۈن

تېلېشىت خاتالىق كۈرۈلس ، ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمى تارقىتىش ئىشخانىسى بىلەن ئالاقلىشىڭ .

مۇز دەر جا

1	تۈلکە بىلەن مۇشۇك
3	پادىچى بالا
6	ئاق قىز بىلەن ھال قىز
21	ھۈرۈن ھانس
27	قۇدۇق بېشىدىكى غاز باققۇچى قىز
48	دېھقان بىلەن ئالۋاستى
51	ئەزرائىل
59	غاز باققۇچى قىز
74	بېلىقچى ۋە ئۇنىڭ خوتۇنى
95	ياؤا توشقان بىلەن كىرپە

— جەنھە ئەغانلە ئە —

— ئەلمۇن بىلەن ئەمئىتىج پاڭدەقىقىم، بىب اداڭ —

— تۈلکە بىلەن مۇشۇك
— بىر كۈنى مۇشۇك بىلەن تۈلکە ئورماندا ئۈچرىشىپ
قاپتۇ. مۇشۇك تۈلکىنى ئەقىللەق، ئىش كۆرگەن ھەم جەم-
ئىيەتتە ئابرۇيى يۈقرى دەپ بىلىدىكەن. شۇڭا، ئۇ تۈلکـ
دىن ھۆرمەت بىلەن ئەھۋال سوراپتۇ:

— قانداق ئەھۋالىڭىز، تۈلکە ئېپەندى؟ يېقىندىن بۇيازـ

قى سېرقتال مەزگىلىدىن قانداقراق ئۆتىشكىز؟

ئۆزىنى بىلمەيدىغان ھاكاۋۇر تۈلکە گەپ قىلايمۇ، قىـ

مايمۇ دېگەندەك قىلىپ مۇشۇكىنىڭ بېشىدىن ئايىغىغىچە
قاراپتۇ. ئاخىر ئۇ شۇنداق دەپتۇ:

— ھەي بىچارە ساتراش، ئالىچىپار گومۇش، چاشقان
تۇنۇشتىن باشقىنى بىلمەيدىغان ئاچ مۇشۇك، نېمە ۋاتىلدايـ

سەن، ھالىڭغا باقمای مەندىن ئەھۋال سوراپ كېتىپسىنغاـ

سەن نېمىنى بىلىسەن؟ زادى نېمە ھۇنرىڭ بار؟

— مېنىڭ پەقەت بىرلا ھۇنرىم بار، — دەپتۇ مۇشۇك
كەمتهرلىك بىلەن.

— ئۇ قانداق ھۇنەر؟

— ناۋادا بىرەر ئىت قوغلاپ كەلگۈدەك بولسا،

دەرەخكە چىقىۋېلىپ جىنىمىنى ساقلاپ قالمەن.

— ئاران شۇلىمۇ؟ — دەپ زاڭلىق قىپتو تولكە، —

مېنىڭ يۈز خىلچە ھۇنەرم بار. ئۇنىڭدىن باشقا پەم -

پاراستىممۇ يېتەرلىك. ساڭا ئىچىم ئاغرۇپ قالدى. يۈر،

بىزنىڭكىگە بار، مەن ساڭا ئىتتىن قۇتلۇش ئۇسۇللېرىنى

ئۆگىتىپ قوياي.

دەل شۇ چاغدا تايغاندىن تۆتىنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆزچى

كېلىپ قاپتۇ. مۇشۇك دەرەخكە چاققانلىق بىلەن يامىشىپ

چىقىپ شاخ - شۇمبىلارنىڭ ئارىسىغا مۆكۈنۈۋاپتۇ.

— پەم - پاراستىڭىزنى ئىشقا سېلىڭ، تولكە ئەپەذ-

دى، چاققان بولۇڭ! — دەپ توۋلاپتۇ ئۇ.

تولكە ئۆزىنى يوقىتىپ نېمە قىلارنى بىلمەي قاپتۇ.

ئىتلار ھاۋاشىغان پىتى كېلىپ تولكىنى باسماقدىۋاپتۇ.

— ھەي، ئىستىت، تولكە ئەپەندى، — دەپتۇ مۇ-

شۇك، — يۈز خىل ھۇنېرىڭىز تۈرۈپ، بىرىنىمۇ ئىشقا

سالالمىدىڭىز، ئۇنىڭدىن كۆرە ماڭا ئوخشاش دەرەخكە يامىد.

شىپ چىقالىغان بولسىڭىزمۇ ئامان قالار ئىدىڭىز.

— ئەپتەن ئەپتەن ئەپتەن ئەپتەن ئەپتەن ئەپتەن -

نەلبى ئەلبى ئەلبى

ملقلقىغا ئىشە شۇنداق دەپتۇ:

— مهن سەندىن ئۈچ سوئال سورايمەن. ھەممىسىڭىز توغرا جاۋاب بېرىشكە، مەن سېنى بېقىۋالمەن، ئۇردىدا مەن بىلەن بىللە تۇرسەن.

— قېنى، سوئاللىرىنى سورىسىلا، — دەپتۇ بالا.

— بىرىنچى سوئالىم، — دېتۇ پادشاھ، — دېڭىزدا
قانچە تامچە سۇ بار؟

— پادشاه ئاليلىرى، بۇنى بىلىش ئۈچۈن ئالدى بىد.
لەن خالاييققا بارلىق دەريالارنى توسوش ھەققىدە پەرمان
چۈشۈرسىلە. مەن دېڭىز سۈينىڭ زادى قانچە تامچە ئىكەن.
لىكىنى بىلىشتىن بۇرۇن بىر تامچە سۇمۇ دېڭىزغا قۇيۇل.
مىسۇن. مانا شۇ چاغدىلا مەن دېڭىزدا زادى قانچە تامچە سۇ
بارلىقىنى سىلىگە خاتاسىز ئېيتىپ بېرەلەيمەن، — دەب
جاۋاب بېرىپتۇ بالا.

— یەنە بىر سوئالىم، — دېتۇ پادشاھ، — ئاسمانىدا
قانچە يۈلتۈز بار؟

— بو سوئالغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن ماڭا بىر تاختا ئاق
قەغەز ۋە بىر قەلم كېرەك، — دەپتۇ بالا.
قەغەز - قەلم كەلتۈرۈلۈپتۇ. بالا قەلمىنى ئېلىپ ئاق
قەغەزگە توکۇلدىتىپ چىكت ئۇرۇۋېرىپتۇ، قەغەز توشۇيتنى،

چېكتىنىڭ كۆپلۈكىدىن ئۇنىڭغا قارىغان ئادەمنىڭ كۆزلىرى تورلىشىپ، بېشى قايىدىكەن.

— مانا، — دەپتۇ بala، — ئاسمانىدىكى يۈلتۈزۈلارنىڭ سانى مۇشۇ قەغەزدىكى چېكىتلەرنىڭ سانى بىلەن ئوخشاش. ئۆزۈڭلار سانىۋېلىڭلار.

براق ئۇ چېكتىلەرنى ھېچكىممۇ سانىيالماپتۇ.
— ئۇچىنچى سوئالىم، — دەپتۇ پادشاھ، — ئەبەدیه
لىكتە جەمئىي نەچقە سېكۈنەت بولىدۇ؟
— پامېر ئۆلکىسىنىڭ ئۇ تەرىپىدە بىر ئالماس تاغ
بار، — دەپتۇ بالا، — ئۇنىڭ ئېگىزلىكى بىر سائەتلەك
كەڭلىكى بىر سائەتلەك يول؛ كەسىسىمۇ بىر سائەتلەك
يول. بىر قوش ھەر يۈز يىلدا بىر قېتىم كېلىپ بۇ تاغنىڭ
چوققىسىغا تۇمىشۇقىنى سوركەيدۇ. تۇمىشۇقىنى سوركەپ بۇ
تاغنى تۈپتۈز قىلىۋەتكەندە، ئەبەدىلىكىنىڭ تۇنجى سېكۈنەتى
تۈگەيدۇ.

— سەن سورىغان سوئاللىرىمغا خۇددى دانىشىمەنلەردىك
تۇغرا جاۋاب بەردىڭ، — دەپتۇ پادشاھ، — ئەمدى مۇشۇ
ئوردىدا تۇرۇپ قال، مەن ساڭا ئۆز ئوغلۇم قاتارىدا مۇئامىلە
قىلىمەن:

ئاق قىز بىلەن ھال قىز

بۇرۇنقى زاماندا نامرات بىر تۈل خوتۇن ئۆتكەنىمەن. ئۇسکى كەپىدە ياشايدىكەن. كەپىنىڭ ئالدىدا كىچىك بىر گۈللۈك بار ئىكەن. گۈللۈككە بىرى ئاق، بىرى ھال رەڭ ئېچىلىدىغان ئىككى تۈپ ئەتىرگۈل تىكلىگەنىمەن. تۈل خوتۇننىڭ مۇشۇ ئىككى تۈپ ئەتىرگۈلگە ئوپئوخشاش ئىككى قىزى بار ئىكەن. ئانىسى ئۇلارنى ئاق قىز بىلەن ھال قىز، دەپ ئاتايدىكەن. ئىككى قىز شۇنچىلىك ئوماق، ئاق كۆڭۈل، ئىشچان ۋە تىرىشچان ئىكەنلىكى، بۇ جەھەتتە ھېچقانداق قىز ئۇلارغا ئاڭ كېلەلمىدىكەن. ئاق قىز ھال قىزغا قارىغىاندا تېخىمۇ كەم سۆز ۋە مۇلايم ئىكەن. ھال قىز چىملىقلاردا، ئېتىزلىقلاردا قىيغىتىپ يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، ھېلى گۈل تې- رىپ، ھېلى كېپىنەك تۇتۇپ زادى تىنمايدىكەن. ئاق قىز ئۆيىدىن تالاغا چىقماي ئانىسىغا ياردەملىشىدىكەن، قىلغۇدەك ئىش بولمىسا ئانىسىغا كىتاب ئوقۇپ بېرىدىكەن. ئاچا - سىڭىللار بىر - بىرىگە بەكمۇ ئېجىل - ئىناق ئىكەن، ثالا - تۈزگە چىقانلاردا بىر - بىرىنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ ماڭىدىكەن، زادى ئايىرلىمايدىكەن.

ئاق قىز:

— بىز بىر - بىرىمىزنى ھەرگىز تاشلىۋەتمەيمىز، —
دېسە، ھال قىز:

— بىز بىر - بىرىمىزدىن ئۆلگۈچە ئايىلمامىز، —
دەيدىكەن.

— ئىككىڭلار تاپقىنىڭلارنى تەڭ بۆلۈشۈپلىڭلار، —
دەيدىكەن ئۇلارنىڭ ئانىسىمۇ.

ئىككى قىز دائىم دېگۈدەك ئورماندا قوغلىشىپ ئوينياي-
دىكەن. قىپقىزىل بۆلجۈرگەنلەرنى تېرىدىكەن. ياخاىي-
هايۋانلار قىزلارغا زىيان - زەخمت يەتكۈزمەكتە يوق، ئەك-
سىچە ئۇلارغا ئەركىلەيدىكەن. بۆجەنلەر ئۇلارنىڭ قولىدىن
كاپوستا يوپۇرماقلىرىنى يەيدىكەن، بۇغىجانلار ئۇلارنىڭ يې-
نىدا ئوتلايدىكەن، قۇشلار ئۇلارنىڭ ئۇستىدىكى شاخلارغا
قونۇپ ئۆزلىرى بىلىدىغان ناخشىلارنى ئېيتىپ ھارمايدى-
كەن. قىسىسى، قىزلار ئۇنداق ياكى مۇنداق كۆڭۈلسىزلىك-
لەرگە ئۇچرىمايدىكەن. ئۇلار بەزىدە ئويۇن بىلەن بولۇپ كې-
تىپ، قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەننى تۈمىمەي قالغان چاغلاردا،
مۇخلارنىڭ ئۇستىدە ئۇخلاپ تاڭ ئاتقۇزىدىكەن. ئانىسىمۇ
قىزلىرىنىڭ مىجدىزنى بىلىدىكەن. شۇڭا، بۇنداق چاغلاردا
ھەرگىز ئەنسىرەمەيدىكەن. سەلە ئەنمەنەن ئەنەن ئەنەن
ئاق قىز بىلەن ھال قىز ئەسکى كەپىنى يېغىشتىرۇپ
تازىلاپ شۇنداق پاكيز قىلىۋېتىدىكەنلىكى، ئىچىگە كىرگەن
ئادەمنىڭ دىلى يورۇپ كېتىدىكەن. ياز كۈنلىرى ئۆي ئىش-
لىرىنى ھال قىز ئۇستىگە ئالىدىكەن. ئۇ ھەر كۈنى تاڭ

سەھىرەدە ئورنىدىن تۇرىدىكەن ۋە ئۇخلاپ ياتقان ئانسىنىڭ
بېشىغا ئاق ۋە هال ئەتىرگۈللەر قوشۇلغان بىر دەستە گۈل
قويۇپ قويىدىكەن. ئاق قىز قىش كۈنى ئوچاققا ئوت قالايدىكەن.
ئۇ مىس قازاننى سورتۇپ، پارقىرىتىپ ئوچاققا ئا سىدىكەن. بىلمىگەن كىشى بۇ مىس قازاننىڭ پارقىراقلىقدە
غا قاراپ ئالتۇنمىكىن دەپ قالىدىكەن. ئاخشاملىرى قار
ئوچقۇندۇۋاتقان چاغلاردا ئانسى ئۇنىڭغا:
— ئاق قىز، چاپسان بېرىپ ئىشىكتى تاقا، — دەپ
بۇيرۇيدىكەن. ئاندىن ئۇلار ئوچاقنىڭ ئالدىغا يىغىلىپ ئولتۇرىدىكەن.

ئانىسى كۆزهينىكىنى تاقاپ قىزلىرىغا كىتاب ئوقۇپ بېرىد-
دىكەن، قىزلىرى ئانىسىنىڭ كىتاب ئوقۇشىغا قۇلاق سالا-
غاخ يىپ ئېگىرىدىكەن، پاقلىنى ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ يَا-
تىدىكەن، كەپتىرى بېشىنى قانات - قۇيرۇقلرىنىڭ ئىچىگە
تىققىنچە، ئۇچاق بېشىغا قېقىلغان ياغاچقا قونۇپ ئولا-
تۇردىكەن.

بىر كۇنى ئاخشىمى ئۇلار ئاشۇنداق ئارامخۇدا ئولتۇرغان
چاغدا ئىشىك قاتىنچ چېكىلىپتۇ.

— حال قىز، بېرىپ ئىشىكىنى ئاچقىنا. ئۇ بىلكىم
قونالغۇ تاپالمىغان بىرەر يولۇچىدۇر، — دەپتۇ ئانىسى.
حال قىز ئۇ ھەرقاچان بىر بىچارە نامراتتۇر، دەپ
ئويلاپتۇ. ئۇ ئىشىكىنى شۇنداق ئېچىشىغا قاپقا بىر ئېيىق
ئۇسۇپلا كىرىپ كەپتۇ. حال قىز چىرقرىغىنچە يوشۇرۇ-
نۇپتۇ، ئېيىقتىن قورقۇپ، پاكلان مەرەپتۇ، كەپتەر پالاشىپ
كېتىپتۇ. ئاق قىز دەرھال ئانىسىنىڭ كارىۋەتتىنىڭ كەينىد-
گە ئوتتۇۋاپتۇ.

توساتتىن ھېلىقى ئېيىق زۇۋانغا كەپتۇ:
— قورقماڭلار، مەن سىلەرنى ھېچنېمە قىلمايمەن، بىك
توكلاپ كېتىپ ئۆيۈڭلارغا ئوتتىنぐلى كىردىم. بى باعماھىم
— ۋاي بىچارە ئېيىق، — دەپتۇ قىزلارنىڭ ئانىسى، —
ئۇچاقنىڭ ئالدىدا يېتىپ ئىسسىنۋال، بىراق تۈكۈڭنى
كۆيىدۇرۇۋالما جۇمۇ، — ئاندىن ئۇ قىزلارنى چاقىرىپتۇ، —
ئاق قىز، حال قىز، بۇياققا چىقىڭلار. ئېيىق سىلەرنى ھېچ-

ئىمە قىلمايدۇ، ئۇنىڭ قىلچە يامان نىيىتى يوق.
ئاقدىز بىلەن ھال قىز ئاستا مېڭىپ چىقىپتۇ،
ئۇلارنىڭ كەينىدىن پاقلان بىلەن كەپتەرمۇ چىقىپ ئېيققا
يېقىتلىشىپتۇ. ئۇلار ئەمدى ئېيقتىن قورقماپتۇ.
— قىزلار، بەدىنىمىدىكى قارنى قېقىۋېتىڭلار، — دەپتۇ
ئېيق.

قىزلار سۈپۈرگىنى ئېلىپ ئېيقنىڭ بەدىنىدىكى قارنى
سۈپۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئېيق رازىمەنلىك ۋە خۇشاللىق بىلەن
پۇشۇلداب يېتىپ بېرىپتۇ. ھايال ئۆتمەي ئۇلار بۇ كېلەڭ.
سىز مەخلۇققا يېقىتلىشىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىشا
باشلاپتۇ. ئۇلار ئېيقنىڭ توکىنى تارتىپتۇ، دۈمبىسىگە
دەسىسەپتۇ. بۇ قىلىقلاردىن زېرىكىمن چاغدا قوللىرىغا تاياق
ئېلىپ ئېيقنى ئۇرۇپ ئوينىپتۇ. ئېيق تاياققا چىدىماي

پۇشۇلداب كەتسە، ئۇلار خۇشلۇقتىن قاقلالاپ كولۇپتۇ. ئېـ
 يىقىمۇ قىزلارنىڭ بۇ قىيناشلىرىغا كۆنۈك ئىكەن. قىزلار
 ئۇنى ھەددىدىن زىيادە قىينىۋەتكەن چاغدىلا ئۇ: «قىزلار،
 مېنى كۈن كۆرگىلى قويۇڭلار» دەپ توۋلايدىكەن ۋە مۇنداق
 دەپ بېيت ئوقۇيدىكەن: سەلەھىمەج بىبى لەغۇچىمەج
 ئاكىچەمەج مەلکىلەج هەمە ئەلماھىلەج تەنپەتەج
 ئاق قىز، ھال قىز، مەن كەلمىدىم شەق ئەلمىدىج
 تاياق يېگىلى. تاياق يېگىلى. تاياق يېگىلى.
 سەن لەبەلكى كەلمىدىم لايىق ئىزدەپ، لە ئەنلە، ئەنمە. ئەد
 فەسىقە بىلىڭلار بۇنى. ئەنلە ئەنلە ئەنلە ئەنلە
 كەنەنە لەخاتىمە ئەنلە ئەنلە ئەنلە ئەنلە ئەنلە ئەنلە
 ئۇخلايدىغان ۋاقتىت بويپتۇ. ھەممەيلەن كارىۋاتلىرىغا
 چىقىپ ياتقاندىن كېيىن، قىزلارنىڭ ئانىسى ئېييققا:
 — ئوچاقنىڭ ئالدىدا يېتىپ ئۇخلىغىن، ئۇ يەردە ھەرـ
 گىز سوغۇق ۋە شىۋرغان كۆرمەيسەن، — دەپتۇ.
 تاڭ ئېتىشى بىلەن تەڭ ئاق قىز بىلەن ھال قىز ئېـ
 يىقىنى تالاجا قويۇۋېتىپتۇ. ئۇ قار كەچكەن پېتى ئورمانغا
 قاراپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئېييق بۇ ئۆيگە
 ھەر كۈنى كېلىپ ئوچاقنىڭ ئالدىدا ياتىدىغان، قىزلارمۇ
 ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىپ كۆئۈل ئاچىدىغان بويپتۇ. قىزلاـ
 ئېييق بىلەن شۇنچىلىك ئېچەكىشىپ كېتىپتۈكى، ئۇ كەـ
 مىگۈچە ھەرگىز ئىشىكىنى تاقىمايدىكەن.
 باهار كەپتۇ، كائىنات ياپىپشىل تون كىيىپتۇ. بىـ

كۈنى ئەتىگەنلىكى ئېييق ئاق قىزغا:

— مەن ئەمدى بۇ يەرگە يازىچە كەلمىيمەن، —
— ئەي ياخشى ئېييق، بۇ يەرگە كەلمىي قەيدەن
سەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئاق قىز.

— ئورمانغا بېرىپ گۆھەرلىرىمنى ساقلايمەن، — دەپ -
تۇ ئېييق، — بولمىسا ئۇلارنى قەبىھ پارپىلار ئوغىرلاپ
كېتىدۇ. قىش كۈنى ھەممە يەر توڭلاپ كەتكەچكە، ئۇلار
سىرتقا چىقالماي ئىلاجىز يەر ئاستىدا سولىنىپ ئولتۇرد.
دۇ. ئەمما، ھازىر قار - مۇزلار ئېرىپ، يەر - جahan ئىس.
سىدى. ئەمدى ئۇلار كامارلارنى ئېچىپ يەر يۈزىگە چىقىدۇ
ۋە كۆرۈنگەن نەرسىنى ئوغىرلايدۇ. ئۇلارنىڭ قولىغا چوشۇپلا
كەتكەن نەرسىنى تېپىش ھەرگىز مۇمكىن ئىمەس.
ئېييقىن ئايىلىش ئاق قىزغا بەكمۇ تەسکە توختاپتۇ.
ئۇ ئېييققا ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىپتۇ. ئېييق ئىشىكىتىن
قىستىلىپ چىققۇچە، ئۇنىڭ تېرسىنى مىخ ئىلىۋېلىپ يېر-
تىۋېتىپتۇ. ئاق قىزنىڭ كۆزى ئۇنىڭ تېرسى ئاستىدا پار.
قىراۋانقان ئالتونلارغا چوشۇپ قاپتۇ. ئەمما، ئۇ بۇلارنىڭ
ئالتۇن ئىكەنلىكىگە جەزم قىلالماپتۇ. ئېييق ئالدىراش -
تېنەش يۈگۈرۈپ، ئورمانغا كىرىپ غايىب بويپتۇ.
ئارىدىن كۈنلەر ئوتتۇپتۇ. بىر كۈنى ئانىسى قىزلىرىنى
ئورمانغا بېرىپ چاۋار تېرىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلار
دالىدا كېتىۋېتىپ، ئۇرۇلۇپ كەتكەن چوڭ بىر دەرەختى
كۆرۈپتۇ. قارىسا دەرەخ شاخلىرىنىڭ ئارىسىدا غەلتىه بىر.

نېمە مىدىرلاپ يۈرگۈدەك. قىزلار ئۇنىڭ نېمىلىكىنى بىلەل.
 مەي يېقىن بېرىپتۇ ۋە چىرايى يۈغۈچتەك قورۇلۇپ كەتە.
 كەن، ئۆزى مۇشتىتكە، ساقىلى نوغۇچتەك بىر پارپىنىڭ
 دەرەخكە ئېسىلىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ ساقىلى.
 نىڭ ئۆچىنى دەرەخ قىسىۋالغانىكەن. بۇ پارپا خۇددى باغلاق.
 تىكى ئىتتەك ئۆزىنى ھەريان ئۇرۇپىمۇ ساقىلىنى تارتىپ
 چىقىرماپتۇ. ئۇ قان قۇيۇلغاندەك قىپقىزىل كۆزلىرىنى
 چەكچىتىپ قىزلارغا:
 — كېلىپ ماڭا ياردەملىشىمەي، نېمىگە قاراپ تۇرۇشـ.
 سەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— ھەي قېرى پارپا، نېمىگە كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ
 ھال قىز ئۇنىڭدىن.

— ھەي كېلەڭسىز، سەت غاز، — دەپتۇ پارپا ئۇنىڭـ.
 غا، — مەن ئوت قالاش ئۈچۈن بۇ دەرەختىن تارشا چىقىراي
 دېگەندىم. چۈنكى، بىز يەيدىغان بىر ئۈچۈم سەينى ئوتۇن
 قالاپ قورۇساق كۆيۈپ كۈل بولۇپ كېتىدۇ. بىز سىلەرگە
 ئوخشاش ئۇنچە جىق نەرسە يېمەيمىز، بىز سىلەرداك ئاچ
 كۆز ئەممەس. مەن شىنانى بىر ئوبىدان قېقىپ كىرگۈزگەنـ.
 دىم، بىراق بۇ نەس باسقان دەرەخ بەك سىلىق بولغاچقا،
 شىنا قاڭقىپ چىقىپ كەتتى، مىڭ تەستە يېرىلغان دەرەخ
 شېخى ئۇ قارداك ئاچ، چىرايىلىق ساقىلىمنى قىسىۋالدى.
 مەن ھەرقانچە ئۇرۇنۇپىمۇ ساقىلىمنى تارتىپ چىقىرمادىم،
 شۇڭا بۇ يەردىن كېتەلمەيۋاتىمەن. ۋۇي، سىلەر ھالىڭلارغا

باقامى زاڭلىق قىلىپ كۈلىسىلەررغۇ. تۇفى ! سىلەرنىمىدىغا
گەن يىرگىنچىلىك - ھە ! ئىككى قىز ئۇنىڭ ساقىلىنى تارتىپ چىقىرىش ئۈچۈن
خېلى ھەپلىشىپتۇ، بىراق دەرەخنىڭ قىسىلچىقى پارپىلىنىڭ
ساقىلىنى بەك چىڭ قىسىۋالغاچقا، زادىلا تارتىپ چىقىرالماپتۇ.
— مەن ئادەملەرنى ياردەمگە چاقىرىپ كېلەي، — دەپتۇ
ھال قىز.

— ساراڭ قىزمۇ سەن ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ پارپا، —
شۇ تاپتا ئىككىڭىمۇ ئوشۇقلۇق قىلىۋاتقان يەردە، يەنە ئادەم
چاقىرىمەن دەيسىنا. ئۇنىڭدىن باشقا ياخشىراق بىرەر ئامال
تېپىشالماسىن ؟
— خاپا بولماڭ، ئامال تېپىلىدى، ئاق قىزە شۇنداق
دېگىنچە يانچۇقىدىن كىچىك قايچىسىنى چىقىرىپتۇ دە،
پارپىلىنىڭ ساقىلىنىڭ ئۈچىنى كېسىۋېتىپتۇ، لەقىلمەكەن
پارپا پالاكەتتىن قۇتۇلۇپتۇ ۋە ئالدىراپ. تىنەپا بېرىپ
شاخلارنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قويغان خالتىسىنى ئېلىۋاپتۇ.
خالتىنىڭ ئىچىدە لىپمۇلىق ئالقۇن بار ئىكەن. ئۇ خالتى
سىنى ئۆشىنىسىگە ئارتىۋېتىپ غۇددۇرماپتۇ:
— قولىدىن پوق كەلمەيدىغان كالۋا قىز، شۇنچە
چىرايلىق ساقىلىمنىڭ ئۈچىنى كېسىۋەتتى دېسە ! خەپ،
جاڭىنى يەرسەن بىز كۈنى ! ئۇ شۇنداق غوتۇلدۇغىنىچە خالتىسىنى يۈدۈپ، قىز لارغا

قاراپىمۇ قويىماي كېتىپ قاپتۇ.

بىرنەچە كۈندىن كېيىن ئاق قىز بىلەن ھال لىق تۈقىلى بېرىپتۇ. ئۇلار ئۆستەئىگە يېقىن كەلچىكلىرىنىڭ يادىسى چاغدا، سۇغا ئېڭىشىپ تۇرغان بىرنېمىنى كۆرۈپتۇ. يۈگۈرۈپ بېرىپ قارىسا ئۇ پارپا ئىكەن.

— نېمە قىلىۋاتىسىن؟ سۇغا سەكرىمەيدىغانسىن؟ —
دەپ سوراپتۇ ھال قىز.

— مەن ساراڭ ئەمەس، سۇغا سەكرىمەيدىغان، — دەپ چىرقىراپتۇ پارپا، — ماۋۇ ئۆلمىگۈر بېلىقنىڭ مېنى سۇغا سۆرەپ ئەكىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟
ئەسىلىدە پارپا ئۆستەئىك بويىدا ئولتۇرۇپ بېلىق تۇتۇۋات-قانلىكەن. قېرىشقاندەك شامال ئۇنىڭ ساقلىنى ئۈچۈرۈپ قارماقا ئىلىنىدۇرۇپ قويۇپتۇ. بىردهمدىن كېيىن يوغان بېرىز بېلىق قارماقا ئىلىنىپتۇ. مۇشتۇمچىلىك كېلىدىغان ئاجىز پارپا بېلىقنى تارتىپ چىرقىرش ئۇياقتا تۇرسۇن، بېلىق ئۇنى تارتىپ كېتىپتۇ. ئۇ قىرغاقلىكى ئوت - چۆپلىرىگە ئېسىلىپ يېقىپتۇ. ئەمما، بۇنىڭ ئانچە پايىدىسى بولماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بېلىق قاياقا پىلتىڭلىسا پارپىمۇ شۇ ياققا سۆرەپ كېتىملا دەپ قاپتۇ. دەل شۇ خەتلەلىك پەيتتە ئىككى قىز يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ ۋە ئۇنىڭ ساقلىنى قارماقتىن ئاجىزتىپ چىقارماقچى بولۇپ خېلى ئۇرۇنۇپ بە-

قىپتو، لېكىن ئامال بولماپتۇ. ساقال قارماقا ئىلىنىپ بهك چىگىشلىشىپ كەتكەچكە، پارپىنىڭ ساقىلىنى كەسمەكتىن باشقا چاره يوق ئىكمەن. شۇنداق قىلىپ پارپا يەنە ئازاراق ساقىلىدىن ئايىلىپتۇ. ئۇ قىزلارنى يەنە تىللاپ كېتىپتۇ:

— ۋۇي، سەت چار پاقىغا ئوخشايىدیغان نېمىلەر. خەق-نىڭ ھۆسنىنى بۇزۇشتىن باشقا ئىش سەنلەرنىڭ قوللىرىڭ- دىن كەلمەمدو؟ ساقىلىمنىڭ ئۇچىنى كېسىۋەتكەننى ئاز دەپ، ئۇنىڭ ئەڭ كۆركەم يېرىنىمۇ كېسىۋېتىشتىڭغۇ، مەن ئەمدى بۇرا دەرلىرىمنىڭ يۈزىگە قانداقمۇ قارايىمەن. ئىلاھىم، يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان چېغىڭلاردا ئايىغىڭلارنىڭ چەمى چو-

شۇپ قالار! — ئۇ شۇنداق دەپلا بېرىپ قومۇشلۇقنىڭ ئە- چىدىكى لىپمۇلىق مەرۋايت بار خالتىسىنى ئۆشنىسىگە ئارتىپتۇ - دە، بىر ئېغىزمۇ زۇۋان سۈرمەي بىر تاشتىڭ كەينىگە ئۆتۈپ غايىب بويپتۇ.

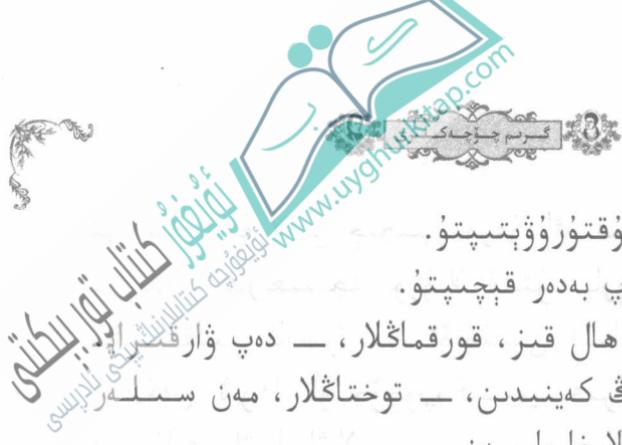
ئارىدىن ئۆزۈن ئۆتىمەي ئانىسى قىزلىرىنى بازارغا بېرىپ يېپ - يىڭىنە، ئار GAMچا ۋە خالتا ئەكپىلىشكە بۇيرۇپ- تۇ. بازارغا بارغۇچە قىزلار بىر قاقاسلىقتىن ئۆتىدىكەن. بۇ يەرنىڭ ھەممە يېرىدە دېگۈدەك ئۆيىدەك - ئۆيىدەك قورام تاشلار چوقچىيپ تۇرىدىكەن. تو ساتتىن ئاسماندا يوغان بىر قوش پەيدا بويپتۇ. بۇ قوش قىزلارنىڭ بېشىدا ئەگىپ ئۇچۇپ بارغان سېرى تۆۋەنلىشكە باشلاپتۇ. ئاخىر بىر قورام تاشقا قونۇپتۇ. دەل شۇ چاغدا قىزلارنىڭ قوللىقىغا ئېچى-

نىشلىق چىرقىرىغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. بۇ قىزلارىنىڭ ئەنلىكىنىڭ
 كەتكەن قىزلار يۈگۈرۈپ بېرىپ قارىسا، ھېلىقىنىڭ ئەنلىكىنىڭ
 ئۇلارنىڭ كونا تونۇشى - پارپىنى چاڭالالاپ ئۇچۇپ كەتكەن
 مەكچى بولۇۋاتقۇدەك. رەھىمدىل قىزلار دەرھال بېرىپ پار-
 پىنىڭ پېشىگە ئېسىلىۋاتپىتۇ ۋە بىرنىپمىلىرنى قىلىپ
 يۈرۈپ، قۇشنى ئوركۈتۈپ قاچۇرۇۋېتىپتۇ. پارپا قۇتۇلۇپ
 قالغانلىقىغا كۆزى يەتكەندىن كېيىن يەنە بۇرۇقى قىلىپىغا
 چۈشۈپتۇ. ئۇ چىرقىراق ئاۋازى بىلەن قىزلارغا تاپا قىلىشقا
 باشلاپتۇ: - ماڭا سلىقراق مۇئامىلە قىلىشىساڭ بولما مادۇ؟ ئۇ-
 چامدىكى يۈققا كېيىمەتى يېرىتىپ پارچە - پارچە قىلىۋې-
 تىشتىڭ. ھۇي كارغا يارىماس دۆتلەر. - ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ لىپمۇلىق بىر خالتا ياقۇتنى ئۆش-
 نىسىگە ئارتىپتۇ - دە، قورام تاشنىڭ ئاستىدىكى تۆشۈككە
 كىرىپ غايىب بويپتۇ. - قىزلارىنىڭ ئۇنلىڭ ۋاپاغا جاپا قىلىدىغان مىجەزىگە كۆنۈپ
 قالغانىكەن. ئۇلار بۇ ئىشنى ئانچە كۆڭلىگە ئېلىپ كەتمەي
 يولىغا كېتىۋېرىپتۇ، بازارغا بېرىپ سودىلىقىنى پۈتتۈرۈپ-
 تو. ئۇلار قايتىشىدا يەنە ھېلىقى قا قالاسلىقتىن ئۆتۈپتۇ.
 قارىسا ھېلىقى پارپا ياقۇتلۇرىنى تۈز ھەم پاكلىز بىر يەرگە
 تۆكۈپ ئۇلارغا ھەۋەس بىلەن قاراپ ئولتۇرغۇدەك. ياقۇتلار
 كەچكى شەپەقنىڭ نۇرىدا ۋال - ۋۇل قىلىپ كۆزنى قاماڭاش-

تۈزىدىغان نۇرلارنى چېچىپ تۇرغۇدەك. قىزلار بۇنى كۆرۈپ ياقۇتلارغا قارىغىنىچە تۇرۇپلا قاپتۇ. پارپا كەچ كىرگەندە قاقا سلىقتىن ئادەمزا تىنىڭ ئۆتونشىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىد. گەندىكەن. شۇڭا، ئۇ چۆچۈپ كېتىپ، قىزلارغا قوپاللىق بىد. لەن ۋارقىراشقا باشلاپتۇ:

— نېمىشقا بۇتەك قاراپ تۇرۇشىسىن؟!
— پارپىنىڭ قاتىق غەزىپى كەپتۇ. ئۇنىڭ ئەسلىدىكى كۈل رەڭ چىرايى كۆكىرىپ تېخىمۇ سەتلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇ قىزلارنى پۇخادىن چىققۇدەك تىللۇشېلىش ئۇچۇن ئاغزىنى ئۆمەللەپ تۇرۇشىغا، دەھشەتلىك ھۆركىرەش بىلەن تەڭ، ئورماندىن بىر قارا ئېيىق چىقىپ كەپتۇ. پارپا قورقىنىدىن بەدەر قېچىپتۇ، ئەمما ئۇ تۆشۈكىنىڭ ئاغزىغا بارغۇچە ئې. يېقىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇ ئېيىقا يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ.

— سۆيۈملۈك ئېيىجان، بىر قوشۇق قېنىمىدىن كەچ-كىن. جىمى ئالتۇن - كۈمۈش، گۆھەر - ياقۇت، ئۈنچە - مەرۋايىتلىرىم سېنىڭ بولسۇن، مېنى يەپ نېمە پايدا تاپار-سەن؟ مەندەك ئورۇق ھەم ۋېجىك پارپا چىشىڭىنىڭ كاۋىكە دىلا قالىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە ئاۋۇ ئەسکى قىزلارنى يېسەڭ ياخشى ئەمەسمۇ. ئۇلار خۇددى بودۇنىڭە ئوخشاش سېمىز ھەم يۇمران. يېيىق پارپىنىڭ گېپىگە پىسەنتىمۇ قىلىماي، بىرلا

دەسىسەپ ئۇنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىپتۇ.

قىزلار قورقۇپ بەدەر قېچىپتۇ.

ئاق قىز، ھال قىز، قورقماڭلار، — دەپ ۋارقىنىڭ

تۇ ئېيىق ئۇلارنىڭ كەينىدىن، — توختاڭلار، مەن سىلىرىنىڭ

بىلەن بىلە ئۆيۈڭلارغا بارىمەن.

قىزلار ئۇنى ئاۋازىدىن تونۇپ توختاپتۇ. ئېيىق ئۇلارنىڭ

ئالدىغا بېرىپ بىرلا سىلىكىنىپتىكەن، ئۇستىدىكى ئېيىق

تېرىسى سىيرلىپ چوشۇپ كېتىپتۇ. قىزلارنىڭ ئالدىدا

ئالتۇندىن لىباس كىيگەن بەرنا پىگەت پەيدا بويتۇ.

— ئەسلىي مەن بىر شاھزادە، — دەپتۇ ئۇ

قىزلارغا، — مېنى مۇشۇ قەبىھ پارپا ئېيىققا ئايلاندۇرۇپ

قويغان. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىنلا، مەن ئۇنىڭ جادۇسىدىن

قۇتۇلۇپ ئەسلامگە كەلدىم. ئاخىر ئۇ تېگىشلىك جاجىد-

سىنى يېدى.

ئاق قىز شاھزادە بىلەن، ھال قىز ئۇنىڭ ئىنسىسى بىد-

لمەن توي قىپتۇ. ئۇلار پارپىنىڭ ئۆڭۈردىكى نۇرغۇنلىغان

بايلىقىنى تەڭ بۆلۈشۈۋاپتۇ. ئانا قىزلىرىنىڭ دۆلىتىدە

راھەت — پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ. ئۇ بۇرۇنقى ئۆيىد-

نىڭ دېرىزىسى ئالدىدىكى ئىككى توب ئەتىرگۈلنى يېڭى ئۆيىد-

نىڭ دېرىزىسى ئالدىغا كۆچۈرۈپ قويۇپتۇ. بۇ ئىككى توب

ئەتىرگۈل ھەر يىلى ئاق ۋە ھال رەڭدە ھۆپىدە ئېچىلىپتۇ.

هۇرۇن ھانس

ھانس بەكمۇ ھۇرۇن ئىكەن. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى ئۆچكىسىنى دالىغا ئاپىرىپ باقاندىن باشقا، ھېچقانداق ئىش قىلمايدىكەن. مۇشۇنچىلىك ئىشىمۇ ئۇنىڭغا جاپا تۇيۇلىدە. كەن. ئاخشىمى ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە ئۇ:

«بىمىدىگەن جاپالق ئىش بۇ. بىر ئۆچكىنى ھەر يىلى ئەتىيازدىن تارتىپ كەچ كۈزگىچە ئوتلاققا ھەر كۈنى ئاپىرىپ باقىمەن. بىردهم - يېرىمەم يېتىپ ئۇخلىغىلى بولسىمۇ كاشكى! ئۆچكەم جىرمىلارنى غاجاپ قويمىسۇن، خەقلەرنىڭ قاشاسىدىن ئۆمىلەپ كىرىپ گۈللۈكىنى ۋەيران قىلىۋەتمە. سۇن ياكى بولمىسا قېچىپ كەتمىسۇن، دەپ ئەتىدىن كەچ. كىچە چېكەتكىدەك چەكچىيپ ئولتۇرغىننىم ئولتۇرغان. ئادەم قانداق قىلسا بەخىرامان، خۇشال تۇرمۇش كەچۈرىدە. كىنتالىڭ!» دەپ دائىم قااشايىدىكەن.

ھانس بۇ جاپادىن قۇتۇلۇش ھەققىدە ھەمىشە باش قاتۇردا. دىكەن، ئەمما بىرەر ياخشى چارە تاپالماي ئاۋارە ئىكەن. ئويلا - ئويلا، ئاخىر ئۇنىڭ يادىغا ئەپچىل بىر چارە كەپتۈن. «ھېبىھەلى، ئەمدى ئامال تاپىتىم، — دەپ خۇشاللىقتىن توۋلاپ كېتىپتۇ ھانس، — مەن تىرىنا سېمىز بىلەن توي

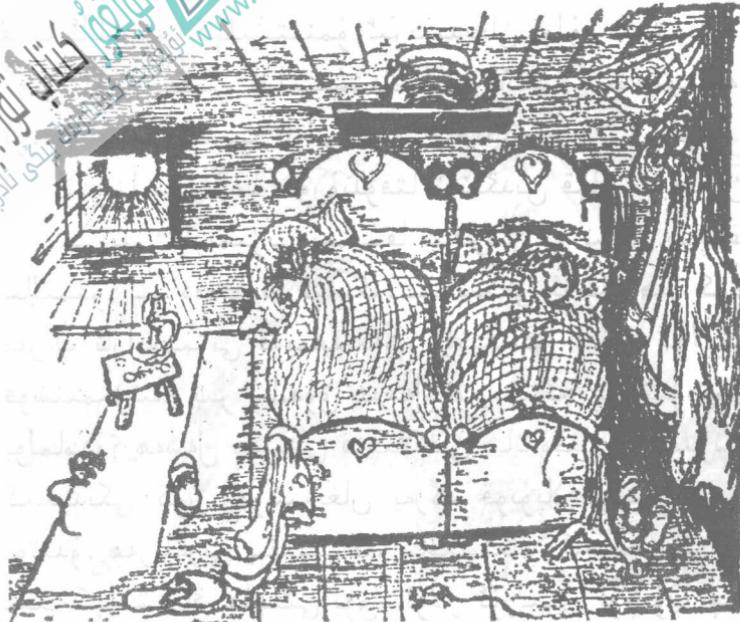

قىلاي. ئۇنىڭمۇ بىر ئۆچكىسى بار، ئۇ ئۆزىنىڭكىگە قوشۇپ
مېنىڭ ئۆچكەمنىمۇ باقسۇن، مەنمۇ بۇ جاپالاردىن قۇنۇلاي. «
هانس ياتقان يېرىدىن تۇرۇپتۇ، ئاندىن پۇتلۇرىنى ئې-
رىنچەكلىك بىلەن سۆركىنچە كۆچىدىن ئۆتۈپ، تىرىنا
سېمىزنىڭ ئۆيىگە كەپتۈ. هانس تىرىنا سېمىزنىڭ ئاتا -
ئانسى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ ئىشچان ھەم ئەخلاقلىق
قىزىغا لايق بولۇپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. تىرىنانىڭ
ئاتا - ئانسى ئانچە تارتىشىپ ئولتۇرمایلا قىزنى ھانسقا
بېرىپتۇ. تىرىنا سېمىز ھانسقا خوتۇن بولغاندىن كېيىن
ئىككى ئۆچكىنى تالاغا ئاچىقىپ ئوتلىتىدىغان بويتۇ. هانس
ھېچ نەرسىدىن غەم يېمەي راھەتتە ياشاپتۇ. ھەتتا تالاغا چ-

قىپ ئايلىنىپ كېلىشتىنмо ئېرىنىدىغان بولۇپ كېتىپتو.
«تالاغا چىقىپ ئايلىنىشنىڭ نېمە پايدىسى، — دەيدىكەن
ئۇ، — يەنلا يېتىپ ئارام ئالغان راھەت.»

تىرىنا سېمىزمو ھۇرۇنلۇقتا ئۇنىڭدىن قېلىشمايدىكەن.
— بىز ئۆزىمىزنى نېمىشقا بىكاردىن - بىكار جاپاغا
سالىمىز؟ — دەپتۇ ئۇ ئېرىگە، — ئىككى ئۆچكە ھەر كۈنى
مەھرەپ ئارامىمىزنى قويىمايدىكەن. ئۇنىڭدىن كۆرە ئۇلارنى
قوشنىمىزنىڭ بىر ساندۇق ھەسەل ھەرسىگە تېگىشىۋەتسەك
بولمايدۇ؟ ھەسەل ھەرسى قاچىلانغان ساندۇقنى ئۆزىمىزنىڭ
كەينىدىكى كۈن چۈشىدىغان يەرگە قويۇپلا قويىساق ئىش
پۇتىدۇ. ھەريلەرنى بېقىشنىڭ، ساقلاشنىڭ، ئاچىقىپ ئوتلىد-
تىپ كېلىشتىڭ حاجتى يوق. ئۇلار ئۆزلىرى ئۆچۈپ چە-
قىپ گۈل شىرىنلىرىنى يىغىدۇ - دە، يەنە ئۆزلىرى قايتىپ
كېلىۋېرىدۇ. بىز قولىمىزنىمو ئەگمەي ئارام ئېلىپ
ئولتۇرۇۋېرىمىز.

— قالىس ئەقىللىق خوتۇن - دە سەن، — دەپتۇ
هانس، — بويپتۇ، دېگىنىڭدەك بولسۇن. ئۇنىڭ ئۇستىگە
ھەسەلنىڭ قۇۋۇتى ئۆچكە سۇتىدىن نەچە ھەسسە يۇقىرى،
يەنە كېلىپ ئۇنى ئۆزۈن ساقلىغلى بولىدۇ.
ئۇلارنىڭ قوشنىسى ئىككى ئۆچكىنى بىر ساندۇق ھە-
سەل ھەرسىگە جان دەپ تېگىشىۋاپتۇ. ھەسەل ھەريلەرى
ئەتىدىن كەچكىچە تىنماي غوڭۇلداب ئۆچۈپ، ساندۇقنى
خۇش پۇراق ھەسەلگە توشقۇزۇپتۇ. كۆزلۈكى هانس ۋە ئۇنىڭ

خوتۇنى لىپمۇلۇق بىر كومزەك ھەسەلگە ئىگە بويپتو.
ئۇلار ھۆجرا ئۆيىگە تاختىۋىشى ياساپ، ھەسەل قاچىلاز.
خان كومزەكى شۇنىڭ ئۇستىگە ئېلىپ قويۇپتۇ. ھەسەلنى
خەقلەرنىڭ ئوغىرلاپ كېتىشىدىن ياكى چاشقان تېگىپ
قويوۇشىدىن ئەنسىرەپ، ئورمان ياخىقىدىن بىر كالىتكە تەپ-
يارلاپتۇ ۋە ئۇنى كارىۋىتىنىڭ بېشىغا قويۇۋاتپتۇ. چۈنكى،
مۇشۇنداق قىلغاندىلا، ئۇلار ئۆيىگە كىرگەن ئوغرى ياكى
چاشقاننى ئورنىدىن قوپۇپ يۈرمىيلا قوغلاپ چىقىرالايدىكەن.
هانس كۈن چوش بولمىغۇچە ئورنىدىن تۇرمایدىكەن.
«كىمكى سەھەر تۇرسا شۇنىڭ ئاش - نېنىغا زىيان، بۇ

قاراپ تۇرۇپ بايلىقنى سورۇغانلىق» دېيدىكەن ئۇ.
بىر كۈنى كۈن خېلى ئېگىز ئۆرلىگەن بولسىمۇ هانس
مامۇق يوتقاندىن قوپىماي يېتىۋېرىپتۇ. چۈنكى، ئۇ جىق
ئۇخلاپ ھېرىپ كەتكەچكە، ئارام ئېلىۋالمىسا بولمايدىكەن.
ئۇ يېتىپ تۇرۇپ خوتۇنغا دېپتۇ:

— ئايال كىشى تاتلىققا ئامراق كېلىدۇ. سەن اھە دېسە
ھەسەلنى ئۇغرىلاپ يەۋالسىن. ئەڭ ياخشىسى، بىز ئۇنى بىر
چوڭ غاز بىلەن بىر كىچىك غازغا تېگىشىلە.

— ئالدىراب تېگىشىپ نېمە قىلىمىز، — دېپتۇ تىرىنا
سېمىز، — غاز بېقىش ئۈچۈن ئاۋۇال باللىق بولساق
بولىدۇ. بولمىسا غازلارنىڭ دەردىنى مەنلا تارتارمەن.

— كىچىك بالىنى غاز باقلالىدۇ، دەپ يۈرەمسەن تې.
خى، — دېپتۇ هانس، — بۇ زاماننىڭ باللىرى گەپ ئاڭ-
لىمايدۇ، بىلگىنىنى قىلىدۇ، ئۆزلىرىنى ئاتا — ئانسىدىن
ئەقىلىق چاغلایدۇ.

— گېپىمنى ئاڭلىمايدىكەن، مەندىن ياخشىلىق كۆر-
مەيدۇ. مەن ئۇنى بەدەنلىرى تىتىلىپ كەتكۈچە كالىھەكلىي-
مەن. ماڭا قارا، هانس، مانا مۇشۇنداق ئۇرىمەن، — تىرىنا
شۇنداق دېگىنچە بېشىغا قويۇۋالغان كالىھەكىنى ئېلىپ ئې.
گىز كۆتۈرۈپتۇ. كۇتىمگەن يەردىن كالىھەك تاختىۋېشىدىكى
كۆمۈزەكە تېگىپ ئۇرۇۋېتىپتۇ. كۆمۈزەك سۇنۇپ نەچچە پارە
بۇپتۇ، ھەسەلمۇ يەرگە ئېقىپ كېتىپتۇ.

— خوب بولدى، چوڭ غاز بىلەن كىچىك غاز سۇغا

چىلاشتى. ئۇلارغا قارايمىز دەپ ئاؤارە بولمىشىغان ئەمەن، كۆمۈزەكىنىڭ بېشىمغا چۈشمىگىنى چوڭ ئامەت دېتىپە، شانىمىزنىڭ ئوڭلۇقىغا شۈكىرى دېسەك بولىدۇ، — هانس.

ئارقىدىنلا ئۇ ساپال پارچىلىرىدا قالغان ھەسىلىنى قولىغا ئېلىپ ئۆزىچە خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ:

— ۋاي خوتۇن، كەل، بىز ئىشپ قالغان ماۋۇ ھەسىل، نى يەۋەتىلى. ئۇنىڭ ئۆستىگە بىز بۈگۈن قورقۇپ كەتتۈق، شۇڭا سەل دېممىزنى ئېلىۋالىسىق بولمايدۇ. كۆندىكىدىن ۋاقىرەك قوپساق بىرگە نېمە زىيىنى، كۈن تېخى ئۇزۇن تۇرسا.

— راست دەيسىز، — دەپتۇ خوتۇنى، — ھەممە ئىش-

نىڭ ۋاقتى — سائىتى بولىدۇ. مۇنداق بىر ئىشنى ئاڭلىمى-

غانىمىدىڭىز؟ بىرى قولۇلىنى تويغا تەكلىپ قىپتۇ، ئۇ ئالا

دەرىماي مېڭىپ توى ئىگىسىنىڭ ئۆيىگە بارغاندا، دەل ئۇلارنىڭ بالىسىنىڭ بۆشۈك تويى بولۇۋاتقانىكمن، قولۇلە

ئۆيىگە كىرگۈچە قاشادىن يېقىلىپ چۈشۈپتۇ ۋە ئۆز - ئۆزىگە

كايىپ: «مانا، ئالدىرىغاننىڭ پايدىسى» دەپتۇ. ۱۷

ئەپتەنلىك ئەپتەنلىك ئەپتەنلىك ئەپتەنلىك ئەپتەنلىك

رسانیلار رىختە ئەمپاڭلار مەنلىك ئەنلىك
لسامى ئامىغانلا ئېشىپە لعىلەمە پەممەستىج پەلمىب
قۇدۇق بېشىدىكى غاز باققۇچى قىز

بۇرۇنقى زاماندا بىر موماي ئۆتكەنلىكىن. ئۇ بىر توب
غازلىرى بىلەن بىلە تاغنىڭ كەينىدىكى تۈزەڭىدە ياشايدى.
كەن. موماي كەپىدە تۈرىدىكەن. بۇ پىنھان جايىنىڭ ئەتراپى
قويۇق ئورمان ئىكەن. هەر كۇنى ئەتىگەنلىكى موماي ھاسىء
سىنى توکۇلدىتىپ سەنتۈرۈلگەن پېتى قېلىن ئورماننىڭ
ئىچىگە كىرىپ كېتىدىكەن. ئۇ ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتىكى
مومايلارغا قارىغاندا نەچەھەسسى كۆپ ئىش قىلىدىكەن.
غازلىرىغا چۆپ ئورۇيدىكەن، ياخا مېۋە تېرىدىكەن. ئىشنى
تۈگەتكەندىن كېيىن ئۇ بۇ نەرسىلەرنى يۈدۈپ ئۆيىگە قايتىد
دىكەن. بۇنى كۆرگەنلەر، موماي ئېغىر يۈكىنىڭ ئاستىدا مە
جىلىپ قالمىغىتىتى، دەپ ئەنسىرەيدىكەن. ئەمما، موماي
ئۆيىگە تنىچ - ئامان كېلىۋالدىكەن. ئۇ ئۇچراشقان ئادەم
لەر بىلەن تنىچ - ئامانلىق سوراشقاندا:

«ياخىسىمۇسىز يۈرتلۈقۈم، بۈگۈن ئەجىب ياخشى كۈن
بۈپتۈ - ھە؟ سىلەر ئۈشىنەمدىكى ئوت - چۆپكە قاراپ
ھەيران قېلىۋاتىسىلەرغۇ دەيمەن؟ ھەربىر ئادەم ئۆز يۈكىنى
ئۆزى كۆتۈرۈشى كېرەك - دە» دەيدىكەن.

كىشىلەر ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشىشنى خالىمای ئۆزلىرى

نى ئەتىي چەتكە ئالدىكەن. ناۋادا بىرەر كىسى ئەتلىكىن
يېتىلەپ كېتىۋېتىپ مومايغا ئۇچرىشىپ قالغۇدۇك ئەتلىكىن
بالىسىغا ئاستاغىنە:
«بۇ مومايىدىن نېرىراق يۇر، بالام، ئۇ بەكمۇ ياۋۇز، يالا-
ماۋۇز» دەيدىكەن.

بىر كۇنى ئەتىگەنلىكى كېلىشكەن بىر يىگىت ئورمان
ئارىلاپ يولغا چىقىپتۇ. بۇ قۇياش ئىللەق نۇرمنى ئورمانغا
سېخىلىق بىلەن چېچۈۋاتقان، قۇشلار بەس - بەس بىلەن
سايرىشىپ تۇرغان بىر چاغ ئىكەن. سالقىن شامال يوپۇر -
ماقلارنى شىلدەرىلىتىپ كىشىگە ئارامبەخش ئېتىدىكەن، يە -
گىت بۇلارنى كۆرۈپ خۇشاللىقا چۆمۈپتۇ. يولدا ئۇنىڭغا
يۇكۇنۇپ ئولتۇرۇپ چۆپ ئورۇۋاتقان بىر موماي ئۇچراپتۇ.
ئۇنىڭ يېنىدا ئوت - چۆپ بىلەن لىق تولغان خالتا تۇرۇپ -
تۇ. سەل نېرىراقتا يەنە لىپمۇلىق ياۋا مېۋە قاچىلانغان
ئىككى سېۋەت بار ئىكەن - دەپ سوراپتۇ يىگىت، - مۇشۇز -
- هەي موما، - دەپ سوراپتۇ يىگىت، - مۇشۇز -

چىۋالا نەرسىنى قانداق كۆتۈرۈپ كېتىسىز؟ - - -
- كۆتۈرمىسىم قانداق قىلىمەن، ئەپەندىم، - دەپتۇ
موماي، - پۇلدارلارنىڭ بالىلىرى بۇنداق ئىشلارنى قىلماي -
دۇ. لېكىن، دېھقان خەق بېلىنى ھەرگىز رۇسلىيالمايدۇ،
ئۇنىڭ مۇكچەيىگىنى مۇكچەيىگەن. ماڭا ياردەملىشىشنى خالام -
سەن، يىگىت، بۇ ئىش ساڭا ھەرگىزمۇ قىيىن ئەمەس، چۈز -
كى، سېنىڭ مۇرەڭ كۈچلۈك، پۇتۇڭ مەزمۇت. ئۇنىڭ ئۇس -

تىكىغە ئۆيۈممۇ ئانچە ييراق ئەمەس، ئەنە ئاۋۇ تاغنىڭى كەينىدە
كى تۈزلەڭلىكتە. سەن ئۆيۈمگە بىر دەمدىلا يېتىپ بارىسىن.
— يىگىتنىڭ مومايغا ئىچى ئاغرىپ قاپتو:

— مېنىڭ دادام دېقان ئەمەس، بەلكى گېرتىسوگ.
شۇنداقتىمۇ، مەن سىزنىڭ يۈكىڭىزنى كۆتۈرۈشۈپ بېرىشنى
خالايمەن.

— ئۇنداق قىلىساڭ سەندىن بەكمۇ مىننەتدار بولاتتىم.
گەرچە بىر سائەت يول يۈرۈشۈڭە توغرا كەلسىمۇ بۇنچىلىك
مۇسًاپە سەن ئۈچۈن ھېچنېمە ئەمەس. قېنى ئەمىسە، ئاۋۇ
ئالما، نەشىپوتلەرنىمۇ كۆتۈرۈۋال.
يىگىت بىر سائەت يول ماڭدىغانلىقىنى ئاڭلاپ سەل
ئارسالدى بولۇپ قاپتو. لېكىن، موماي ئۇنى كەتكىلى قويىـ
ماپتو. ئۇ ئوت - چۆپلىرىنى يىگىتنىڭ ئۆشىنىسىگە ئارـ
تىپ، ئىككى سېۋىتىنى ئىككى بىلىكىگە ئېسىپ قويۇپ
دەپتو:

— مانا ئەمەسمۇ، شۇنداق يەڭىلىك دېسەم ئۇنىمايسەن.
— نەدىكىنى؟ تازىمۇ ئېغىر ئىكەنغا؟ ئېغىرلىقىدىن
تاسلا قالدىم مىجىلىپ كەتكىلى، — دەپتو يىگىت قىينالاـ
خىنىدىن چىرايسى پۈرۈشتۈرۈپ، — خالتنىڭ ئىچىگە ئوت
ئەمەس، تاش سېلىپ قويىدىڭىزمۇ نېمە؟ ماۋۇ ئىككى سېۋەتـ
تىكى مېۋىلەرغۇ چوپىوندەك بىلىنىپ كېتىپ بارىدۇ. شۇـ
تاپتا ھەتتا نەپەسمۇ ئالالماڭىزاتىمەن.
— يىگىت ئېغىر نەرسىلەرنى يەركە قويۇپ قويىاي دېسە،

مومای پهقہت
خبر ہ قیتو:

— تۆۋا قىلدىم، يايپاش يىگىت تۇرۇپ مەندەك بىرى
موماي كۆتۈرەلىگەن نەرسىنمۇ كۆتۈرەلمەيمەن دەۋاتىسىنەو
ئاغزىڭدا گېپىڭلا بار، قولۇڭدىن ئىش كەلمەيدىغان ئادەم
ئۇخشىماسىن؟ هەي نېمىگە ھاڭۋېقىپ تۇرسەن، پۇتۇڭنى
كۆتۈرۇپ تېز - تېز ماڭماسىن. بولمىسا ئوشىنەڭدىكى يۈك-
نى ھېچكىمۇ چۈشۈرۈپ قويمايدۇ.

يىگىت نەرسىلەرنى كۆتۈرۈپ يولغا چۈشۈپتۇ. تۆز يەرده
ماڭغاندا ئۇ نەرسىلەرنىڭ ئېغىرلىقى ئانچە بىلىنەپتۇ. ئەم-
ما، تاغقا يامىشىپ چىققۇچىلىك يىگىتنىڭ ئون جېنىنىڭ
بىرى قالماپتۇ. يىگىت ئېگىز ئۆرلىگەنسىرى ئاياغ ئاستى-
دىكى تاشلار خۇددى چىنى باردەك دومسالايدىكەن، سەل دىققەت
قىلىمسىلا يىگىتنىڭ ئىشى چاتاق ئىكەن. ئۇ ھېرىپ ھالى-
دىن كېتىملا دەپ قاپتۇ، پۇتۇن بەدىنى تەردىن چىپ - چىپ
بولۇپ كېتىپتۇ.

— موما، پهقت ماڭغۇچىلىكىم قالمىدى، كىچىككىنە ئارام ئالايلچۇ، — دەپ يالقۇرۇپتۇ يىگىت. — بۇ يەردە دەم ئېلىشقا بولمايدۇ. ئۆيگە بارغاندا دې- مىڭنى بىراقلَا ئالارسەن. قېنى، توختىماي مېڭىۋەر، بۇ ئىشنىڭ ساڭا بىرەر خاسىيىتى تېگەمدو تېخى، — دەپ ئۇ- نىماپتۇ موماي.

— موما، به کلا هددنگز دن ئاشتىڭز، — دەپتۇ يىگىت

وَكُلُّهُ لِجَنَاحِ الْمُلْكِ وَكُلُّهُ لِلْمُلْكِ
وَكُلُّهُ لِلْمُلْكِ وَكُلُّهُ لِلْمُلْكِ

ۋە يۈكلەرنى ئىرغىتىپ تاشلىۋەتمەكچى بويىغىنلىكىنىڭ
نەرسىلەر خۇددى ئۇنىڭ دۇمىسىگە چاپلىشىپ قالغانلىكىنىڭ
ھەرقانچە كۈچەپمۇ يەركە چۈشۈرۈۋېتەلمىپتۇ.
موماي بۇنى كۆرۈپ گۈلقەھەلىرى ئېچىلىپ، ھاسىسىنى
توكۇلداتقىنىچە ئۇسسوْلغا چۈشۈپ كېتىپتۇ.

— خاپا بولما، يىگىت، — دەپتۇ ئۇ، — يۈزۈڭ خۇددى
خورازنىڭ تاجىسىدەك قىزىرىپ كەتتى، غەيرەت قىلغىن،
يۈكىنى ئۆيىگىچە يۈدۈپ ئاپار. ئۆيگە بارغاندىن كېيىن مەن
ساڭا هاراق پۇلى بېرىمەن.

يىگىتنىڭ نېمە ئامالى بولسۇن؟ ئۇ چىشىنى چىشىلە.
گىنىچە مومايىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. مومايىنىڭ قەدىمى
بارغانسېرى يەڭىللەپتۇ. يىگىتنىڭ يۈكى بارغانسېرى ئې.-
غىرلاپ كېتىپتۇ. تو ساتتىن موماي بىر سەكرەپلا يىگىتنىڭ
دۇمىسىدىكى ئوت - چۆپنىڭ ئۆستىگە چىقىپ ئولتۇ.-
رۇۋاپتۇ. قارىماققا ئۇ تارىشىغا ئوخشاش ئورۇق كۆرۈنگىنى
بىلەن خېلى سېمىز قىز لاردىنمۇ ئېغىر ئىكمەن. يىگىتنىڭ
تىزلىرى پۈكۈلۈپ پۇتلۇرى تىترەشكە باشلاپتۇ. يىگىت بىر
پەس تۇرۇۋالىي دىسە، موماي قولىدىكى چىۋىق بىلەن يىگىتة.-
نىڭ پاچىقىغا سالىدىكەن. ئۇ ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ موماي.-
نىڭ ئۆيىگە مىڭ بىر جاپادا يېتىپ كەپتۇ. ئەگەر يەنە
ئازراقلًا ماڭىدىغان بولسا چوقۇم يېقىلىپ قالار ئىكمەن.
غازلار مومايىنى كۆرۈپ قاناتلىرىنى پالاشتىپ، بويۇنلىرىنى
سوزغىنىچە غاقىلدىشىپ يېتىپ كېلىشىپتۇ. يېشى خېلىغا

بېرىپ قالغان بىر ئايال قولىغا تاياق تۇقىنىچە غازلارنىڭ
 كەينىدىن مېڭىپ كەپتۇ. ئۇ ساغلام ۋە بەستلىك، ئەمما
 تولىمۇ بەتبەشىرە ئىكەن. — ئانا، — دەپتۇ ئۇ مومايدىغا قاراپ، — سىز چىقىپ
 كەتكىلى خېلى ۋاقت بولدى، بىرەر پېشكەللىككە ئۈچرە.
 مىغانسىز؟ — ئَاي ياق، ئاپياق قىزىم، ھېچقانداق پېشكەللىككە
 ئۈچرىمىدىم. ئەكسىچە ماۋۇ سوئۈملۈك يىگىت ماڭا نەرسى.
 لىرىمىنى كۆنورۇشۇپ بىردى. تېخى مەن ھېرىپ قالسام مە.
 نىمۇ يۈدۈۋالدى. خۇشال — خۇرام، كۈلكە — چاقچاق بىلەن
 ماڭاعاچقا، يوول ئازابى قىلچە بىلىنىمىدى. — مۇمايدى شۇنداق دەپلا يىگىتنىڭ دۇمبىسىدىن سەكەرەپ
 چۈشۈپتۇ — دە، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى يۈكىنى ئېلىپ يەرگە قو.
 يۇپتۇ. ئاندىن يىگىتكە قاراپ مۇلايىملىق بىلەن شۇنداق
 دەپتۇ: — سەن ئىشىك ئالدىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ دەم
 ئېلىۋالغىن، ئىش ھەققىڭىنى ئۇنتۇپ قالما. ھەققىڭىنى
 تولۇقى بىلەن بېرىمەن، — ئاندىن ئۇ غاز بافقۇچى قىزغا
 بۇرۇلۇپتۇ، — ئۆيگە كىرىپ كەت، ئوبىدان قىزىم، ياش يە
 گىتنىڭ قېشىدا تۇرمىغىن. بۇ يىگىت ساڭا كۆيۈپ قېلىپ
 يۈرمىسۇن يەنە. — بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ يىگىتنىڭ غىدىقى كەپتۇ. ئۇ: «بۇ
 قىز ئۇتتۇز ياش ياشىرىپ كەلسىمۇ، ئۇنىڭغا كۆزۈمنىڭ

قىرىنى سالماسمەن» دەپ ئويلاپتۇ.

موماي غازلىرىنى خۇددى كىچىك بالىنى ئەركىلىتىپ قويۇپ، ھېلىقى قىزنى باشلاپ ئۆيگە بېرىپ كەنەنلىك بولۇپ، ھەر خىل گۈللەر ئېچىلىپ كەتكەنلىكىن. چىمهنلىكىنىڭ ئوتتۇرسىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان سۈپسۈزۈك سۇ قۇياش نۇريدا پارقىرايدىكەن. مامۇقتەك ئاپئاڭ غازلار خالىسا ئوتتلاپ، خالىسا سۇغا چوشۇپ ئۆزۈپ ئوينايىدەكەن.

«ئەجەب كۆڭۈللىك جاي ئىكمەن بۇ، — دەپتۇ يىگىت ئۆز - ئۆزىگە، — شۇغىنىسى بەكلا ھېرىپ كەتتىم، كۆز - لىرىنممۇ يۇمۇلۇپ كېتىۋاتىدۇ، بىر پەس ئۇخلىۋالسام بولىدۇ. يىگىت ئانچە ئۆزۈن ئۇخلىمايلا، موماي كېلىپ ئۇنى ئويغىتتىپتۇ:

— يىگىت، ئورنۇڭدىن تۇر، بۇ يەردە ئۇخلاپ يېتىۋەر - سەڭ بولمايدۇ. راست، مەن سېنى چارچىتىپ قويىدۇم، لې - كىن سەن ئۆلگۈدەك ئەھۋالدا ئەمەسقۇ. ئەمدى ساڭا ھەق بېرىمەن. سەن پۇل - پۇچەك، مال - دونىياغا توق، شۇڭا ساڭا باشقا نەرسە بېرىھى دەيمەن، — ئۇ شۇنداق دېگەچ يە - گىتنىڭ قولىغا بىر كىچىك قۇتىنى بېرىپتۇ، — بۇنى ئوبدان ساقلىغىن، ئۇ سېنى بەختكە ئېرىشتۈرىدۇ.

قۇتا يېشىل قاشتىشىدا ياسالغان بولۇپ، ئۆستىگە ئاجا-
 يپ نەقىشلەر ئويۇلغانىكەن. يېنىڭغا يېڭىۋاش-
 يىگىت ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا يېڭىۋاش-
 تىن كۈچ - قۇۋۇھەت تولغانىدەك بولۇپ، ۋۇجۇدىدا ھارغىن-
 لىقىتن ئەسەرمۇ قالماپتۇ. ئۇ مومايىنىڭ تارتۇقىغا ھەشقالا
 ئېيتىپتۇ - دە، ھېلىقى قىزغا قاراپمۇ قويماستىن يولغا
 راۋان بويپتۇ. خېلى يەرلەرگە بارغاندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭ
 قوللىقىغا غازلارنىڭ خۇشال غاقىلدىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ
 تۇرۇپتۇ.

يىگىت چۆلده ئۆچ كېچە - كۇندۇز تېنبەپ - تەمتىرەپ
 يۈرۈپ ئاخىر يولىنى تېپپىۋاتۇ. ئۇ مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئا-
 خىر چوڭ بىر شەھەرگە كېلىپ قاپىتۇ. ئۇ بۇ شەھەردە
 ھېچكىمنى تونۇمايدىكەن. كىشىلەر ئۇنى باشلاپ شاھ ئور-
 دىسغا ئاپىر بې قويۇپتۇ. يىگىت ئوردىغا كىرىپ قارىسا، پا-
 دىشاھ بىلەن خانىش ئالتۇن كۇرسىدا گىدىيىپ ئولتۇرغۇ-
 دەك. يىگىت تىزلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ - دە، يانچۇقىدىن قاش-
 تېشى قۇتسىنى ئېلىپ خانىشنىڭ ئايىغىغا قويۇپتۇ. خانىش
 ئۇنىڭغا ئورنىدىن تۇرۇشنى ۋە قاشتىشى قۇتسىنى ئۆزىگە
 سۇنۇپ بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. خانىش قۇتسىنى قولغا ئاپتۇ. ئۇ
 قۇتسىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قاراپلا هوشىدىن كېتىپتۇ. ياسا-
 ۋۇللار يۈگۈرۈپ كەلگەن پېتى يىگىتنى باغلاب تۈرمىگە تاش-
 لىماقچى بويپتۇ. شۇ ئەسنادا خانىش هوشىغا كەپتۇ - دە،
 يىگىتنى قويۇپ بېرىشكە ئەمەر قىلىپ، ئوردىدىكى ھەممە

ئادەمنى چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇپتۇ. چۈنكى لەن يالغۇز سۆزلەشمەكچىكەن.

ئوردىكى ھەممە ئادەم چىقىپ كەتكەندىن كېيىسىنىڭ نادىسى خانىش يىغا ئارىلاش گەپ باشلاپتۇ:

— ماڭا مال — دۇنيا، راھەت — پاراغەتنىڭ نېمە كېردى، ھەركۈنى ئەتىگەنلىكى ئويغۇنىشىم بىلەنلا، مېنى ئازاب ۋە دەرد — ئەلمەم چىرمىۋىللىدۇ. مېنىڭ ئۆچ قىزىم بار ئىدى. كەنجى قىزىم پەرىزاتتىك گۈزەل ئىدى. ئۇنىڭ چىرايى قارداك ئاپئاڭ، مەڭزىلىرى ئالمىدەك قىپقىزىل ئىدى، ئالتۇنداك چاچلىرى قۇياشقا ئوخشاش چاقنىايىتتى. ئۇ يىغلىسا ھەر تامىچە يېشى مەرۋايدىت بىلەن ياقۇتقا ئايلىناتتى. ئۇ ئون بەش ياشقا كىرگەن يىلى پادشاھ ئۆچ ئاچا — سىڭىلىنى ھۆزۈرغا چاقىرىدى. كەنجى قىزىم شاھنىڭ ھۆزۈرغا كىرىپ كەلگەن چاغدا كىشىلەر ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە ھاڭ — تاڭ قالدى، ئۇنىڭغا گويا ئۇپۇق يېرىپ چىقىۋاتقان قۇياشقا قارىغاندەك قاراپ قېلىشتى. پادشاھ قىزلىرىغا: «قىزلىرىم، بۇ دۇنيادا كىرىپ كەلگەن ئەنلىكىنى بىلەيمەن، شۇڭا بۇگۇن سىلەرنى من ئۆلگەندىن كېيىن مىراسنى قانداق بولۇشۇش ھەققىدە ئالدىمغا چاقىرىتىم، ماڭا ئۆچىلىڭلار ئامراق. لېكىن، قايىسلىڭلار مېنى بەكرەك ياخشى كۆرسەڭلار، شۇ ئەڭ ياخشى نەرسىگە ئىگە بولىدۇ» دېدى. قىزلىرىنىڭ ھەممىسى پادشاھقا ئامراقلۇقىنى بىلدۈردى. «سىلەر ماڭا ئامراقلۇقىڭلارنى بىرەر نەرسىگە ئوخشتىپ دەپ بېقىڭلار.

ماڭا قايىشلارنىڭ بەكىرەك ئامراق ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ ئە -. نىق بىلىملاي» دېدى پادشاھ. «سىزنى خۇددى قەنت -. خاۋاتىمەك ياخشى كۆرىمەن» دېدى چوڭ قىزىم. «سىزنى خۇددى ئامراق كىيمىمەدەك ياخشى كۆرىمەن» دېدى ئوتة -. تۇرانچى قىزىم. كەنجى قىزىم گەپ قىلماي جىم تۇرىۋەردى. پادشاھ ئۇنىڭدىن: «تاتلىق قىزىم، سەنچۇ؟ سەن مېنى قانداق ياخشى كۆرسەن؟» دەپ سورىدى. «سىزگە ئامراقلە -. قىمىنى نېمىگە ئوخشتىشنى بىلەلمەيۋاتىمەن، — دېدى كەنجى قىزىم، — سىزگە بولغان مېھرىمنى ھېچنېمىگە تەڭ قىلغىلى بولمايدۇ». لېكىن، پادشاھ ئۇنى قىستاپ تۇرۇۋالا -. دى. «ھەرقانچە ئېسىل تاماڭىمۇ تۇز بولمىسا تەملىك بولماي -. دۇ، — دېدى ئاخىر كەنجى قىز، — سىزنى خۇددى تۈزنى ياخشى كۆرگەندەك ياخشى كۆرىمەن». پادشاھ بۇنى ئاشلاپ قاتىق غەزەپلەندى. «سەن مېنى تۇزنىڭ ئورنىدا كۆرسەڭ، مەنمۇ شۇ ئامراقلقىڭغا تۇز ئارقىلىق جاۋاب قايتۇرمەن» دېدى ئۇ. شۇنداق قىلىپ، پادشاھ دۆلەتنى ئىككى قىزىغا بولۇپ بەردى. كەنجى قىزىمىزنى بولسا، ئۆشىنىسىگە بىر خالتا تۇزنى ئارتىپ ئوردىدىن قوغلاپ چىقاردى ۋە ئىككى نۆكەرگە ھەيدىتىپ ئورمانغا پالاپ تاشلىدى. ھەممىمىز پا -. دىشاھنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ كۆپ يالۋۇردوق، لېكىن ئۇ قىلچە رەھىم قىلىمىدى. كەنجى قىزىمىز بىزدىن ئايىلىدى -. خان چاغدا شۇنچىلىك ئېچىنىشلىق يېغلىدىكى، تۆكەن ياشلىرى مەرۋايتقا ئايلىنىپ يول بويى چېچىلىپ ماڭدى.

يىگىت ئۇنىڭخۇ مەرۋا يىتنى ئورماندىكى مومايىنىڭ بەر-
گەنلىكىنى، لېكىن ئۇنىڭ خۇددى جادۇگەر دەك كۆرۈنگەنلە-
كىنى، مەلىكە توغرىسىدا بولسا ئاڭلاپىمۇ باقىغانلىقىنى
سوزىلەپ بېرىپتۇ. پادشاھ بىلەن خانىش موماي بار يەرنى
ئىزدەپ تېپىش قارارىغا كەپتۇ. چۈنكى، ئۇلار مەرۋا يىست
تېپىلغان يەردىن قىزنىڭ ئۇچۇرىنى ئالالىشىغا ئىشىندە.

گوگوم مهزگىلىدە موماي ئۆزىنىڭ پىنھان ماكانىدا چاق ئېگىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇچاقتىكى ئوت پىلىلداب كۆيۈپ تۇرۇپتۇ. شۇ ئەسنادا بىردىنلا ئوتلاقتىن يانغان غازلارنىڭ غاپىلداشلىرى ئاڭلىنىپتۇ. موماينىڭ قىزى كەپىگە كىرىپ كەپتۇ. موماي ئۇنىڭغا قاراپ كۆلۈمسىرەپ قويۇپتۇ. قىزى

موماينىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ - ده، چاقنى ئېلىپ ياش قىزلاрدهك تېز چۆرگىلىتىشكە باشلاپتۇ. ئانا - بالا خېلى ئۇزۇنخىچە لام - جىم دېيىشىمەپتۇ. بىر چاغدا پالاق - پۇلۇق قىلغان ئاواز ئاڭلىنىپ دېرىزىدىن قىپقىزىل بىر جۇپ كۆز كۆرۈنۈپتۇ. بۇ ھۇۋقۇش ئىكەن. ئۇ ئۈچ قېتىم ھۇۋلاپتۇ.
موماي بېشىنى سەل - پەل كۆتۈرۈپ قىزىغا:
— ۋاقتى بىر يەرگە باردى، قىزىم. چىقىپ ئۇزۇڭنىڭ ئىشىنى قىل، — دەپتۇ.

قىز ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ بۇ چاغدا زادى نەگە ماڭغاندۇ؟ قىز ئوتلاقنى كېسىپ مېڭىۋە-رىپتۇ. ماڭا - ماڭا بىر چاغدا جىلغىغا يېتىپ كەپتۇ ۋە بىر قۇدۇقنىڭ يېنىدا توختاپتۇ. قۇدۇق بېشىدا ئۈچ تۈپ قېرى كاژچوک دەرىخى بار ئىكەن. پۇتون ئەتراب يىخنه چو- شۇپ كەتسىمۇ تېپلىغۇدەك دەرىجىدە يورۇق بولۇپ، ئون بەش كۈنلۈك تولۇن ئاي ئۆز نۇرنى زېمىنغا ئايىمای چە- چىۋاتقانىكەن. قىز يۈزىگە تارتىۋالغان نىقابنى ئېلىۋە- تىپتۇ - ده، قۇدۇققا ئېڭىشىپ يۈزىنى يۈيۈپتۇ، ئاندىن نـ. قابىنىمۇ يۈيۈپ، قۇرۇتۇش ئۈچۈن چۆپلۈككە يېيىپ قويۇپ- تۇ. بۇ چاغدا غاز باققۇچى قىزنىڭ قانداق قىياپەتكە كىر- گەنلىكىنى بىلەمسىلەر؟ بۇنداق ئىشنى سىلەر ئۆمرۈڭلاردا كۆرۈپ باقمىغان. قىزنىڭ بېشىدىكى كۆل رەڭ چاج ئېلى- ۋېتىلگەندىن كېيىن، ئالتۇنداك ساپسېرىق چاچلار ئۇنىڭ

پۇتون يەلكىسىنى قاپلاپتۇ، بۇلاقتەك كۆزلىرى يۈلتۈزدەك
چاقنایپتۇ، ئالىمدىك قىزىل مەڭزلىرىدىن مۇلايىمىلىق ۋە
گۈزەللەك ئەكس ئېتىپتۇ.

بىراق بۇ ساھىبجمال قىزنىڭ دىلى بەكمۇ سۇنۇق بولـ
غاخقا، ئولتۇرۇپ ئېچىنىشلىق يىغلاشقا باشلاپتۇ. ئۇنىڭ
كۆزىدىن ئاققان مونچاقتەك ياشلار دومىلاب يەرگە چۈشىدـ
كەن. ئۇ ئولتۇرۇۋېلىپ يىغلاۋېرىپتۇ. دەل شۇ چاغىدا دەرەخ
شېخىنىڭ قاراسلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. قىز خۇددى
ئۇۋچىدىن ئۇركۈگەن كېيىكتەك ئورنىدىن سەكىرەپ تۇرۇپ

كېتىپتۇ. بۇ چاغدا ئاي ئۆزىنى بۇلۇتلارنىڭ دالدىسىغا ئاپتۇ. قىز نقاپىنى يۈزىگە تارتىپتۇ - ده، خۇددى ۋاللىدە يورۇپ ئۆچكەن نۇردهك غايىب بويپتۇ. ئەمان ئەمەقىتىن قىلى ئۇ ياپراقتەك تىتىرىگىنىچە ئۆيىگە قىچىپ كەپتۇ. ئەمە شاك ئالدىدا تۇرغان مومايىغا بولغان ئەھۋالنى ئېيتىاي دەپ تۇرۇشىغا، موماي مۇلايمىلىق بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ: — ئېيتىمساڭمۇ ھەممىنى بىلەمن، — دەپتۇ. ده قىزنى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ ئۇچاققا ئوتۇن اساپتۇ، ئاندىن سۈپۈرگىنى ئېلىپ ئۆينى سۈپۈرۈپتۇ، ئۇ يەر - بۇ يەرنى دەسماللاپتۇ. — ئۆي دېگەننى چىننەتكە پاكىز تۇتۇش كېرەك، — دەپتۇ ئۇ قىزغا. — ئانا، ئەجىب مۇشۇنداق كېچىلە ئۆي تازىلاپ قاپا. سىزغۇ؟ بىرەر ئىشقا تەييارلىق قىلىۋاتامسىز نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ قىز. — هازىر قانداق ۋاقتى بىلەمسەن؟ — سوراپتۇ موماي. — تېخى يېرىم كېچە بولمىغان بىلەن سائەت ئاللىقاچان ئون بىر بولدى. — ئۆچ يىل بۇرۇنقى بۇگۈنكى كۈنده مۇشۇ يەرگە كەل. گىنىڭ ئىسىڭدىمۇ؟ ئەمدى ۋاقتىڭ توشتى، ئەمدى مەن بىلەن بىلەن بىلە تۇرمائىمەن. قىز بۇ گەپنى ئاثلاپ قورقۇپ كېتىپتۇ:

— جېنیم ئانا، مېنى ھېيدەپ چىقارماقلىرىنى سىز ئەملىكىنى نەگە بارار دەپ ئۆيلىمامسىز؟ مېنىڭ يَا دوستىنى ئەملىكىنى باش تىقۇدەك ماكانىم يوقلۇقىنى بىلمەمىسىز؟ سىز ھەنرە ئەملىكىنى قانداق ئىشقا بۇيرۇسىڭىز بويۇن تولغىماي قىلدىم. سىزمۇ مەندىن رازى بولغاندىڭىز. جېنیم ئانا، مېنى كەتكۈزۈۋەتتە مىسىڭىز!

موماي نېمه ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقىنى قىزغا ئېيتىشنى خالىماپتۇ.

— بو يەردە ئەمدى تۇرمایىمن، — دەپتۇ ئۇ قىزغا، —
شۇڭا كۆچۈپ كېتىشتىن بۇرۇن ئۆينى پاكتىز تازىلاب قويىاي
دەيمىن، تازىلىق قىلىپ بولغۇچە ماڭا پۇتلاشماي نېرىراق
تۇر. نەدە تۇرىدىغانلىقىڭدىن غەم يېمە. مەن تېخى شۇنچە يىل
خىزمىتىمىنى قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن مۇۋاپىق ھەق بېرىپ سېـ.

— جېنیم ئانا، زادى نېمە بولغانلىقىنى مائىا ئېيتىسىد.

— يەنە بىر قېتىم ئېيتىاي، ماڭا كاشىلا بولما، تولا گەپ سوراۋەرمەي ھۇجراڭغا كىرىپ يۈزۈڭدىكى نىقابنى ئېلىۋەت، ئائىدىن يىپەك كۆڭلىكىڭنى كىيىۋال. مۇشۇ يەرگە يېڭى كەلگەن چېغىڭدا كىيىگەن ھېلىقى كۆڭلەكلىرىڭنى كىيىگەن. چېرالىلىق ياسان. مەن چاقىرمىغۇچە ھۇجراڭدىن چىقىمىاي تۇر.

ئەمدى گېپىمىزنى پادشاھ بىلەن خانىشقا يۆتكەيلى.
 بۇلار ھېلىقى يىگىت بىلەن بىللە ئورماندىكى موماينى ئىز -
 دەپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار قاراڭغۇ كېچىدە بىر - بىرىنى
 يىتتۈرۈپ قويۇپتۇ. پادشاھ بىلەن خانىش بىر تەرەپكە، يد -
 گىت ئۆزى يالغۇز بىر تەرەپ قاراپ مېڭىپتۇ. ئىككىنچى
 كۇنى ئەتراب يىگىتكە تونۇشتەك سېز بىلىپتۇ. ئالدىغا قاراپ
 مېڭىۋېرىپتۇ. كەچ كىرىپتۇ. ئۇ بىر تۇپ دەرەخكە چىقىپ
 تۈننەمەكچى بوبىتۇ. تولۇن ئاي يەر - جاھاننى ئاپئاق نۇرىغا
 چۈمكىگەن چاغدا، يىگىت تاغدىن چوشۇۋاتقان بىر ئادەمنىڭ
 قارسىنى كۆرۈپتۇ. يىگىت ئۇنىڭ ھېلىقى غاز باققۇچى قىز
 ئىكەنلىكىنى بىرلا قاراپ بىلىۋاپتۇ.

«ئۇھو ! — دەۋەپتىپتۇ يىگىت ئۆزىنى باسالماي، —
 مانا ئۆزى ئالدىمغا كەلدى. مۇشۇ جادوگەر خوتۇننى تۇتۇۋالا -
 ساملا يەنە بىرىمۇ قېچىپ كېتەلمەيدۇ». «
 لېكىن، يىگىت كۆز ئالدىدا يۈز بەرگەن ئىشلارنى
 كۆرۈپ ھېیران قالغانىدىن ئەس - هوشىنى يوقاقتىلى تاسلا
 قاپتۇ. قىز قۇدۇق بېشىغا كەپتۇ - دە، نىقاپىنى ئېلىۋېتىپ
 يۈزىنى يۇيۇپتۇ، ئۇنىڭ ئالتۇندەك چاچلىرى مۇرلىرىنى
 قاپلاپتۇ. يىگىت بۇنداق بەرى سۈپەت ساھىبجامالنى ئۆمرىدە
 كۆرۈپ باقмиغانىكەن. ئۇ دېمىنى ئىچىگە يۇتقىنىچە بېشىنى
 ياپراقلارنىڭ ئارسىدىن چىقىرسىپ، يوينىنى سوزۇپ قىزدىن
 كۆز ئۆزىمەي تىكلىپ تۇرۇپتۇ. يىگىت ئالدىغا بەكرەك ئې -

بىلەن: بىسىز سەپىتىدە ئەپلىك خېنىقىشىمە وۇغۇرۇشكەن بىلەن
 كىرىشىلىك، مېھمانلار، مەن سىلەرنى بۇرۇندىنلا
 تونۇيمەن، — دەپتۇ، حەمەن لەلە جەنەن، خەنەنەن، بىلەن
 ئۇلار ئۆيگە كىرىپتۇ. موماي ئۇلارغا مۇنداق دەپتۇ:
 — ئۈچ يىل بۇرۇن ئاق كۆڭۈل ۋە ئوماڭ بىر قىزنى
 ئوردىن يولسىزلىق بىلەن قوغلىۋەتمىگەن بولساڭلار بۇگۈن
 شۇنچە ئۇزۇن يوللارنى مېڭىپ، جاپا چېكىپ يۈرمەيتتىڭلار.
 ئۇ ھېچقانداق زىيان — زەخەتكە ئۇچرىمىدى، ناھايىتى
 كەتسە ئۈچ يىل غاز باقتى. ئۇنىڭ قەلبى يەنلا شۇنداق
 پاك، ئۇ ھېچقانداق يامان ئىللەتلەرنى يۈقتۈرۈۋالىدى. لېـ
 كىن، سىلەرنىڭ كۆڭلۈڭلار بىر كۈنمۈ ئارامىدا بولمىدى،

سلەر قىلىمىشىخلارغا لايق ئازابلاندىڭلار.

ئۇ شۇنداق دەپتۇ - دە، ئىشاك ئالدىغا بېرىپ

چاقىرىپتۇ:

— بۇياققا چىق، ئوبدان قىزىم.

ئىشاك ئېچىلىپ، يىپەك كىيمىگە پۇركەنگەن گۈزەل مەلىكە چىقىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ ئالتۇن رەڭ چاچلىرى يەلكى - لمىرىگە يېيلىپ چوشكەن، شەھلا كۆزلىرى چولپاندەك چا - ناپ تۇرغان.

مەلىكە ئاتا - ئانسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇلارنى قۇ - چاقلاپ سوّيىپتۇ. بەخت ياشلىرى ئۇلارنىڭ مەڭىزىنى بويلاپ ئېقىپتۇ. مەلىكە بىر چەتىھ قاراپ تۇرغان يىگىتكە لەپىسىدە كۆز تاشلاپتۇ ۋە نېمىشىقىدۇر ۋىللەدە قىزىرىپ كېتىپتۇ. — جېنىم قىزىم، دۆلتىممى ئاچىلىرىڭغا ئاللىقاچان بۆلۈپ بېرىۋەتكەندىم. ئەمدى ساثا نېمىمۇ بېرەرمەن، - دەپتۇ پادشاھ خىجالەت بولۇپ.

— ئۇ ھېچنېمىگە هاجەت ئەمەس، - دەپتۇ موماي، - مەن ئۇنىڭ سلەر ئۈچۈن تۆكەن كۆز ياشلىرىنى يىغىپ قويغان. ئۇلار ياش ئەمەس، بەلكى مەرۋايت. بۇ مەرۋايتلار دېڭىزدىكى مەرۋايتلاردىنۇ ئېسىل، ئۇلارنىڭ قىممىتى سىزنىڭ پۇتۇن پادشاھلىقىڭىزدىنۇ ئۈستۈن. بۇ قىزنىڭ نەچە يىلدىن بېرى ماڭا قىلغان ياخشىلىقى ئۈچۈن مەن ئۇنىڭغا ئۆزۈمنىڭ كەپەمنى سوۋغا قىلىمەن.

موماي گېپىنى تۈگىتىپلا غايىب بويپتو. تۆت تام
غاراسلىغاندەك بىر خىل ئاۋاز بىلەن تەڭ كىچىككىنە كەپە
كارامەت ھەشەمەتلەك ئوردىغا ئايلىنىپتۇ. ئوردىنىڭ ئوتتۇ.
رسىدا ئېسىل نازۇ نېمەتلەر بىلەن بېزەلگەن يوغان زىياپەت
ئۇستىلى قويۇلغانىكەن. نۇرغۇن مالايلار ئايىغى - ئايىغىغا
تەگمەي خىزمەت قىلىۋېتىپتۇ.

ئەسلىي بۇ چۆچەك تۈگىمەيتى، لېكىن مومام ئۇنتۇ.
غاق بولۇپ قالغاچقا، چۆچەكىنىڭ ئاخىرنى ئېسىدىن چىقدا
رىپ قويۇپتۇ. شۇنداقتىمۇ گۈزەل مەلىكىنىڭ ھېلىقى يىد.
گىت بىلەن توپ قىلىپ ھەشەمەتلەك ئوردىدا خۇدانىڭ ئىل.
تىپاتى بىلەن بەختىيار ياشىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل.
مومايىنىڭ كەپىسىنىڭ ئەتراپىدا غاقىلداب يۈرگەن ھېلىقى
غازلارغا كەلسەك، بۇ غازلار موماي بېقىۋالغان قىزلار
(قىزلار، خاپا بولۇپ قالماڭلار يەنە) ئىكەن. كېيىن ئۇلار
مەلىكىنىڭ كېنىزەكلىرىگە ئايلاندى، دېگۈملا كېلىدۇ، لې.
كىن بۇنىڭغا چوقۇم شۇنداق دەپ جەزم قىلالمايمەن. شۇنى
كېسىپ ئېيتىمەنكى، ھېلىقى موماي خەقلەر دېگەندەك
جادوگەر كەمپىر ئەمەس، بەلكى ئاق كۆڭۈل پەرىشتە. ئۇ-
تىمال، ئۇ كۆزىدىن ياش ئەمەس، مەرۋايت تۆكۈلىدىغان
خىسلەتنى مەلىكە تۇغۇلغان چاغدىلا ئۇنىڭغا ئاتا قىلغان.
لېكىن، بۇنداق ئىشلار بۈگۈنكى كۈنده يوق.

دەپتۇ ئالۋاستى، — ئىككى يىلغىچە ئېتىزىڭدىن چىققان
ھوسۇلىنىڭ يېرىمىنى ماڭا بېرسەن. مەن پۇل، مال - مۇ -
لۇك دېگەننى تولا كۆرگەن. شۇڭا، يەردەن چىققان ھوسۇلىنى
بىر ئېلىپ باقاي دەيمەن. دېوقان ئالۋاستىنىڭ شەرتىگە كۆنۈپتۇ، ئەمما ئۇ:

— هوسۇلنى يىعقان چاغدا بولۇشىلمىي ماسلىقىڭىز ئۈچۈن ھازىرلا پۇتۇشۇۋالىلى. تېرىغان نىڭ كۆكى سېنىڭ، يىلتىزى مېنىڭ بولسۇن، — دەپتۇپلىقىنىڭ ئالۋاستى دېوقاننىڭ تاپقان ئامالىدىن بەكمۇ رازى بوبۇ. بىراق قۇۋۇ دېوقان ئۇ يىلى ئېتىزىغا تۇرۇپ تېرىپتۇ. هوسۇل يىغىدىغان چاغدا ئالۋاستى ئۆز ئۈلۈشىنى ئالغىلى كەپتۇ ۋە تۇرۇپنىڭ كۆكىگە ئىگە بوبۇ، دېوقان بولسا نۇر - غۇن تۇرۇپ يىغىۋاپتۇ.

— بۇ قېتىم پايدىنى سەن ئالدىڭ، — دەپتۇ ئالۋاستى، — بىراق كېلەر يىلى بۇنداق قىلمايمىز. ئۇ چاغدا زىرائەتنىڭ كۆكىنى سەن ئالسىن، يىلتىزىنى مەن ئالىمەن.

— مەيلى، — دەپتۇ دېوقان.

تېرىبلغۇ مەزگىلى يېتىپ كەپتۇ. دېوقان ئېتىزىغا بۇغداي تېرىپتۇ. بۇغداي پىشىپتۇ. ئالۋاستى ئۈلۈشىنى ئالا- خىلى كەپتۇ. قارسا دېوقان بۇغدايلىرىنى ئورۇپ خامانغا دۆۋىلەپ، ئۇنىڭغا پەقەت يىلتىزىنلا قالدۇرۇپ قويغانىكەن. بۇنى كۆرۈپ ئالۋاستىنىڭ ئەرۋاھى ئۈچۈپتۇ ۋە دەركە چىدە دىمای ئۆزىنى چوڭقۇر ھاڭغا تاشلىۋېتىپتۇ.

— جىن - ئالۋاستى، ھىيلىگەر تولكىلەرگە مۇشۇنداق تاقابىل تۇرۇش كېرەك، — دەپتۇ دېوقان ۋە بارلىق هوسۇلنى ئۆيىگە ئەكېتىپتۇ.

ئەزرايىل

بۇرۇنىڭ بۇرۇنىسىدا ئون ئىككى بالىسى بار نامرات بىر ئادەم ئۆتكەنلىكەن. كۆپ ئۆتمەي ئۇنىڭ ئون ئۈچىنچى بالىسىمۇ دۇنياغا كەپتۇ. نامرات ئادەمنىڭ بېشى تازىمۇ قې- تىپتۇ. ئۇ كوچىدا كىم ئۇچراشسا شۇنى باشلاپ كىرىپ ئوغلىنى چوقۇندۇرماقچى بويپتۇ ۋە ئادەم ئىزدەپ تالاغا چە- قىپتۇ. ئۇنىڭغا دەسلىپىدە ئلاھ ئۇچراپتۇ. ئلاھ ئۇنىڭ دەردىنى ئاڭلاپ شۇنداق دەپتۇ:

— هەي بىچارە كەمبەغەل، مېنىڭ ساڭا ئىچىم ئاغرىپ قالدى. شۇڭا، بالاڭنى ئۆزۈم چوقۇندۇرۇپ قويىاي دەيمەن. مەن ئۇنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئالىمەن، ئۇنى بەختلىك قە- لىمەن.

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ دېۋقان.

— مەن ئلاھ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئلاھ.

— بولدى، سىز بالامنى چوقۇندۇرمایلا قويۇڭ، — دەپ- تۇ كەمبەغەل، — سىز بايلارغا سېخىلىق قىلىسىز، نامراتلارنى ئاچتىن ئۆلتۈرسىز. ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا ئالدى - كەينىگە قارىماي كېتىپ قاپتۇ.

كىتاب ئۇرۇنىڭ
ئەمپەن ئەمپەن
كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادىسى

www.ughurkitap.com

ئارقىدىنلا ئۇنىڭغا ئالۋاستى ئۇچراپتۇ. — بولدى، ئادەم ئىزدەپ ئاۋارە بولما، — دەپتۇ ئۇ، — ئوغلوڭنى مەنلا چوقۇندۇرۇپ قوياي. مەن چوقۇندۇرسام ئۇنىڭغا تۈگىمەس بايلىق ۋە جاھاندىكى جىمى خۇشاللىقنى ئاتا قىلىمەن. — سەن كىم؟ — مەن ئالۋاستى. — ياق، بۇ ئىشقا سەنمۇ يارىمایسەن. چۈنكى، سەن ئىنسانلارنى ئازدۇرسەن، ئالدىيسەن. نامرات ئادەم يەنە يولىنى داۋام قىپتۇ. بىر چاغدا ئۇنىڭ ئالدىدا بەدىنىدە شىلىۋالغۇدەك گۆشى يوق قۇرۇق ئۇستىخان ئەزrael پەيدا بويپتۇ.

— ئوغلوڭنى مەن چوقۇندۇرۇپ قوياي، — دەپتۇ ئۇ. — سەن كىم؟ — ئەزrael. مەن ھەممە ئىنسانغا باراۋەر مۇئامىلە قىدلىمەن.

— سەن دۇرۇس ئادەم ئىكەنسەن. باي دېمەي، كەمبەغەل دېمەي كىمنىڭ ئەجىلى توشسا شۇنى ئەكتېۋېرىسىن. ئوغ-لىۇمنى سەن چوقۇندۇرسالىڭ بولغۇدەك، — دەپتۇ نامرات ئادەم. — مەن ئوغلوڭنى ئاتاقي - ئابرويلۇق، پۇلدار ئادەم قدلىپ چىقىمەن. چۈنكى، كەمە كىم مېنى دوست قاتارىدا كۆرسە مەن ئۇنىڭ ھېچنېمىسىنى كەم قىلىمايمەن، — دەپتۇ ئەزraelمۇ.

بala چوڭ بويپتو. بىر كۇنى ئەزرايىل كېسىل ئۆزۈن سەن ئەشتۈرۈپ مېڭىپتۇ. ئەزرايىل بالىنى ئورمانىنىڭ كۆرۈپ كەلىپتۈرىنىڭ ئەنلىكىنى سىگە باشلاپ كىرىپتۇ ۋە يەردىكى بىر ئۆسۈملۈكىنى كۆرۈپ ئادىسى سىتىپ دەپتۇ:

— مەن ساڭا بىرنەرسە سوۋغا قىلاي دىيمەن. مەن سې -
نى ئاتاقلقىق دوختۇرغا ئايلاندۇرمەن. بۇنىڭدىن كېيىن
نەگىلا كېسىل كۆرگىلى بارساڭ، مەن شۇ يەرده ھازىر بول -.
مەن. ئەگەر مەن كېسىلنىڭ باش تەرىپىدە كۆرۈنسەم سەن
ئىككىلەنمەستىنلا، كېسىلنى ساقىياتالايمەن دېگىن ۋە بۇ
ئۆسۈملۈكىنى قاينىتىپ ئۇنىڭغا ئىچۈرگىن. ئۇنى ئىچكەندىن
كېيىن كېسىل ساقىيدۇ. ئەگەر مەن كېسىلنىڭ ئایاغ تەردد -.
پىدە كۆرۈنسەم، ئۇ كېسىل مېنىڭ بولىدۇ. سەن بۇ كېسىل
ساقىيمايدۇ، ئۇنى ھېچقانداق دوختۇر داۋالىيالمايدۇ، دېگىن.
شۇنى ئېسىڭدە تۇتقىنىكى، ھەرگىز مۇ مېنىڭ ئىرادەمگە
خىلاپلىق قىلىپ كېسىللەرگە دورىنى قالايمىقان بەرمە، بول -.
مىسا پېشكەللىككە يولۇقىسىن.

ئارىدىن ئانچە ئۇزۇن ئۆتىمىلا، بۇ بالا ئاتاقلقىق دوخ -
تۇرغا ئايلىنىپتۇ. كىشىلەر ئۇنى: «كېسىلنىڭ چىرايىغا
قاراپلا ئۇنىڭ ساقىيىش - ساقىيما سلىقىنى بىلىۋالىدۇ» دەپ
تەرىپلىشىدىكەن. كېسىللەر تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ ئۇ -.
نىڭغا كۆرۈنىدىكەن، ئۇنىڭغا نۇرغۇن ھەق تۆلەيدىكەن.
شۇنداق قىلىپ، بالا كارامەت باي بولۇپ كېتىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادشاھ ئاغرېپ قاپتۇ. ۋەزىر -
 ۋۇزرا لار بالىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، پادشاھنىڭ ساقىيىش -
 ساقايىما سلىقىنى سوراپتۇ. بالا پادشاھنىڭ يېنىغا كىرىپ
 قارىغۇدەك بولسا، ئەزرا ئىل ئۇنىڭ ئاياغ تەرىپىدە تۇرماش.
 بۇنىڭدىن پادشاھنىڭ ساقايىما يېغا نلىقى ئۇنىڭغا ئايان بوب -
 تۇ. بىراق بالا ئىچىدە ئەزرا ئىلنى بىر ئالداب باقايچۇ، ئۇنىڭ
 بۇ ئىشقا چوقۇم ئاچىقى كېلىدۇ، شۇنداقتىمۇ مەن ئۇنىڭ
 چوقۇندۇرغان بالىسى بولغاندىكىن، ئۇنچىۋالا قىلىپ كەت -
 مەس، دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كېسىلىنى كۆتۈرۈۋە -
 لىپلا كارىۋاتنىڭ بېشىغا ئايىغىنى، ئايىغىغا بېشىنى قىلىپ
 ياتقۇزۇپتىكەن، ئەزرا ئىل پادشاھنىڭ باش تەرىپىگە ئۆتۈپ
 قاپتۇ. بالا پادشاھقا ھېلىقى دورىنى ئىچۈرۈپتىكەن، ئۇ
 سەللىمازا ساقىيىپ كېتىپتۇ.
 ئەتسىسى ئەزرا ئىل بالىنى ئىزدەپ كەپتۇ ۋە ئۇنى غەزەپ
 بىلەن جۆنۈپ:

— سەن مېنى ئالدىدىڭ. چوقۇندۇرغان ئوغلۇم بولغان -
 لمىقىڭ ئۈچۈن بۇ قېتىم سېنى كەچۈرۈم. يەنە مۇشۇنداق
 قىلىدىغان بولساڭ كېلىپ سېنى تۇتىمەن - دە، دەرگاھىمغا
 ئەكېتىمەن، — دەپتۇ.

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتىمەي، پادشاھنىڭ قىزى ئاغرېپ قاپ -
 تۇ. پادشاھ ئارزو لۇق يالغۇز قىزىنىڭ ئاغرېپ قالغانلىقىغا
 تولا يىغلاپ، كۆزى قارىغۇ بولۇپ قاپتۇ. ئۇ پۇتۇن مەملە -

كەتكە پەرمان چىرىپ كىمكى قىزىنى ساقايتىسا شۇنى
كۈيئوغۇل قىلىدىغانلىقىنى ۋە پادشاھلىقىنى بېرىدىغانلىقدە-
نى جاكارلاپتۇ.

بالا مەلىكە ياتقان ئۆيگە كىرىپتۇ ۋە ئەزرائىلىنىڭ قىز -
نىڭ ئاياغ تەرىپىدە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئەمما، ئۇ مەلە-
كىنىڭ گۈزەل ھۆسн - جامالىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئۆيلە-
نىشنى خىيال قىلغاندا ئەزرائىلىنىڭ گېپىنى پۇتونلەي ئۇن-
تۇپتۇ.

ئۇ ئەزرائىلىنىڭ ئۆزىگە غەزەپ بىلەن تىكىلىپ، قورايدا-

دەك مۇشتۇمى بىلەن دېۋەيلەۋاتقانلىقىنى كۆرمەپتۇ. بالا مەلىكىنى كۆتۈرۈپلا بېشىنى ئاياغقا، ئايىغىنى باشقا قىلىپ ياقۇزۇپتۇ، كەينىدىن ھېلىقى دورىنى ئىچۈرۈپتۇ. مەلىك - نىڭ ئىككى مەڭزىگە شۇ زامات قان يۈگۈرۈپ قايتىدىن جان كىرىپتۇ.

ئەزرائىل قولغا چۈشمىلا دەپ قالغان ئولجىلىرىنى بالا - نىڭ ئالداب ئېلىۋالغانلىقىغا قاتىقىغۇزەپلىنىپتۇ. ئۇ بالا - نىڭ ئالدىغا كېلىپ: — پۇتونلەي تۈگەشتىڭ. ئەمدى نۆۋەت ساڭا كەلدى، — دەپتۇ - دە، مۇزدەك قوللىرى بىلەن قاماللىغان پىتى ئۇنى بىر ئۆڭكۈرگە ئەكىرىپتۇ. بالا قارشىلىق كۆرسىتىش تو - گۈل، مىدر - سىدر قىلالماپتۇ. ئۇ ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە قارسا رەت - رەت تىزىلغان سان - ساناقسىز شاملار كۆ - يۇۋانقۇدەك. بۇ شاملارنىڭ بەزلىرى ئۆچۈپ، بەزلىرى يې - نىپ، خۇددى توختىمای كۆچۈپ يۈرگەن يولتۇزلاردەك جە - مىرلاپ تۇرارمىش.

— قارا، — دەپتۇ ئەزرائىل، — بۇلار ئىنسانلارنىڭ ھاياتلىق شامى. چوڭلىرى بالىلارنىڭ، ئوتتۇراھاللىرى ياش ئەر - خوتۇنلارنىڭ، كىچىكلىرى قېرىلارنىڭ. بەزى بالىلار بىلەن ياشلارنىڭ شامىمۇ بەك كىچىك.

— مېنىڭ ھاياتلىق شامىم قايسىكىن، كۆرسىتىپ قويىسىڭىز، — دەپتۇ بالا ۋە ئۆزىنىڭكىنى چوقۇم يوغان ھەم

ئۇزۇن، دەپ ئويلاپتۇ.

ئويلىمىغان يەردىن ئەزرايىل ئۇنىڭغا كۆيۈپ دەپ قالغان بىر تال شامنى كۆرسىتىپتۇ: — ئەندە ئاشۇ.

— ئەي سۆيۈملۈك ئۇستاز، — دەپتۇ بالا چۆچۈپ كېتىپ، — ئۇنداق قىلماي ماڭا ئاتاپ يېڭىدىن بىر تال شام ياندۇرۇپ قويىسىڭىز. مەنمۇ بۇ دۇنيانىڭ راھەتلەرىدىن بەھەر رىمەن بولۇپ، مەلىكىنى ئالسام، پادشاھ بولسام. — ئۇنداق قىلالمايمەن، — دەپتۇ ئەزرايىل، — شام ئۆچكەندىن كېيىنلا ئورنۇغا باشقىنى ياندۇرۇشقا بولىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا ئىلاج يوق.

— ئەمىسە ماۋۇ كۆيۈپ بولاي دەپ قالغان شامنى يېڭىدىن قويۇلغان شامنىڭ ئۇستىگە قوندۇرۇپ قويۇلڭ. ئۇستىدىكى كۆيۈپ ئۆچەيى دېگەندە ئوتى ئاستىدىكىگە تۇتىشىپ يېنىۋەرسۇن، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ بالا. ئەزرايىل ئۇنىڭ تەلىپىنى ئورۇندىماقچى بولۇۋاتقان قىياپەتتە قولىغا يوغان شامدىن بىر تال ئاپتۇ، ئاندىن ئۇنى ھېلىقى ئۆچەيلا دەپ قالغان شامنىڭ ئۇستىگە قويۇۋېتىپ، ئۇ شامنى قەستەن ئۇرۇۋېتىپتۇ. شام ئۇرۇلۇپ ئۆچكەن ھا- مان بالىمۇ يېقىلىپ ئەزرايىلنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپتۇ.

غاز باققۇچى قىز

بۇرۇنقى زاماندا بىر خانىش ئۆتكەنلىكەن. ئۇنىڭ ئېرى خېلى بۇرۇنلا ئۆلۈپ كەتكەن، ئۆزى ياشىنىپ قالغانلىكەن. خانىشنىڭ ئارزۇلۇق بىر تاللا قىزى بار ئىكەن. قىزى چوڭ بولۇپ بويغا يېتىپتۇ. خانىش ئۇنى يىراق ئەلدىكى شاهزا- دىگە ياتلىق قىلماقچى بوبىتۇ. توى يېقىنىلىشىپ، مەلىكە يات ئىلگە جابدۇپتۇ. خانىش قىزىنىڭ توپلۇقى ئۈچۈن ئالتۇن - كۈمۈش، لەئەل - ياقۇتنىن تارتىپ گۆھەرلەرگىچە تەيىارلاپ- تۇ. قىسىسى، ئۇ قىزىنى مەلىكىگە لايمىق جابدۇق بىلەن يولغا سالماقچى بوبىتۇ. ئۇ قىزىنى جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرد- دىكەن. ئۇنىڭدىن ھېچنېمىسىنى ئايىمايدىكەن. خانىش مەلىكىگە بىر كېنىزەكمۇ قوشۇپ بېرىپتۇ. ئۇلار بىردىن ئاتقا مىنىپ يولغا چىقماقچى بوبىتۇ. مەلىكە مىنگەن ئاتنىڭ ئىسمى فارادا ئىكەن. ئۇ ئادەمگە ئوخشاش گەپ قىلايدى- كەن. ئۇلار ماڭماقچى بولغاندا خانىش ھۇجرىسىغا كىرىپتۇ - دە، قولىنى قەلەمتىراج بىلەن كېسىپ قان چىقىرىپ، بىر پارچە ئاق لاتغا ئۈچ تامىچە قان تامغۇزۇپتۇ. ئاندىن قان تامغان لاتنى قىزىغا يوللۇق توتۇپ:

— ئاھ ! كۆز نۇرۇم قىزىم، بۇنى يېنىڭدىن ھەرگىز

ئاييرما. ئۇ ساڭا يولدا ئەسقاتىدۇ، — دەپتۇ.
ئانا بىلەن قىز يىغا - زار قىلىشىپ خوشلىشىپتۇ.
مەلىكە ئاپىسى بەرگەن ئاق لاتنى يۈرىكىگە تېڭىپ، شاهزا-
دىنىڭ مەمىلىكتىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. مەلىكە بىرەر
سائەت ماڭغاندىن كېيىن تازىمۇ ئۇسساپتۇ. ئۇ كېنزرىكىگە:
— ئاتتىن چۈشۈپ جىلغىغا بار - دە، ماڭا لايق بىر
قاچا سۇ ئەكىلىپ بەر. مەن بەكمۇ ئۇسساپ كەتتىم، —
دەپتۇ.

— ئۇسسىخان بولساڭ ئاتتىن چۈشۈپ، سۇ بويىدا دۈم

يېتىپ ئىچىۋەر. ساڭا دېدەك بولۇشنى خالىمايمەن، — دەپ-
 تۇ كېنىزەك. كېنىزەك فاراداغا مەققىنى كەپ-
 ئۆسساپ چىدىغۇچىلىكى قالىغان مەلىكە ئامالسىز ئې-
 تىدىن چۈشۈپ، جىلغىغا بېرىپ سۇ ئىچىپ كەپتۇ. ئالتۇن
 قاچىسىنى كېنىزىكى بەرمىگەنلىكتىن سۇنى دوم يېتىپ
 ئىچىپتۇ. ئۇ «ئاه، خۇدا!» دەپ خۇداغا نالە قىپتىكەن، ئۈچ
 تامىچە قان ئۇنىڭخا جاۋابىن مۇنداق دەپتۇ: بىرچىلەنلىكىنى
 — بۇ ئىشنى ئانالىڭ ئۇقىدىغان بولسا، يۈرىكى ھەسرەت-
 تىن ئىزلىپ كېتەر. امىنچى ماڭ ئەنلىك ئەنلىك
 بىراق مەلىكە بەكمۇ قانائەتچان ئىكەن. ئۇ بۇ ئىشلارنى
 كۆڭلىگە ئېلىپ كەتمەي ئېتىغا مىنىپتۇ — دە، يولىغا راۋان
 بويپتۇ. ئىككىلەن نۇرغۇن يول بېسىپتۇ. قۇياش ئوتتەك
 قىزدۇرۇپتۇ. پىزغىرىم ئاپتاك مەلىكىنىڭ گېلىنى قۇرۇتۇ-
 ۋېتىپتۇ. يولدا ئۇلارغا بىر دەريя ئۈچراپتۇ. كۆڭلى تۈز
 مەلىكە كېنىزەكتىن دەككىسىنى يېگەنلىكىنى ئۇنتۇپ
 ئۇنىڭخا يەنە: بىرچىلەنلىكىنى ئەنلىك ئەنلىك
 — ئاتىن چۈشۈپ ئالتۇن قاچامغا تولىدۇرۇپ سۇ
 ئەكېلىپ بەرگىن، — دەپتۇ.
 كېنىزەك تېخىمۇ كۆرەڭلەپتۇ. ئۇ مەلىكە بايىقىدى-
 مۇ قوپاللىق بىلەن تېگىپتۇ:
 — ئۆسسىغان بولساڭ ئۆزۈڭ بېرىپ سۇ ئىچىپ كەل.
 سۇ ئەكېلىپ بېرىدىغان مەن سېنىڭ قۇلۇڭ ئەممەس.
 مەلىكە بەكمۇ ئۆسساپ چىدىغۇچىلىكى قالماپتۇ. ئۇ

نائلاج ئېتىدىن چۈشۈپ سۇ بويىغا بېرىپتۇ. تۈرۈپ:

— ئاھ، خۇدا، — دەپ زارلاپتۇ. ئۈچ تامىچە قان غا جاۋابىن دەپتۇ:

— بۇ ئىشنى ئانالىق ئوقىدىغان بولسا، يۈرىكى ھەسىرەت. تىن ئېزىلىپ كېتەر.

مەلىكە دۇم يېتىپ سۇ ئىچكۈچە مەيدىسىگە سېلىۋالغان ھېلىقى ئاق رەخت سۇغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ كۆڭلى ئارامىدا بولمىغاچقا بۇنى سەزمەپتۇ.

كېنىزەك بۇنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ مەلىكىنىڭ قولىدىن ئەمدى ھېچ ئىش كەلمەيدىغان بولدى، دەپ ئىچ - ئىچىدىن خۇشال بولۇپ كېتىپتۇ. مەلىكە كېلىپ ئېتى فاراداغا منىي دېيىشىگە كېنىزەك ئۇنىڭغا:

— فاراداغا ئەمدى مەن مىنىمەن. سەن مېنىڭ قوتۇر ئېتىمغا من! — دەپتۇ.

مەلىكە ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىپتۇ. كېنىزەك تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ مەلىكىگە ئۇستۇڭدىكى كىيمىلە. رىڭىنى ماڭا سېلىپ بېرىپ، مېنىڭ كىيمىلىرىمنى كىيىدە. گىن، دەپ قوپاللىق بىلەن بۇيرۇق قىپتۇ. بۇنىڭلىق بىلەنلا بولدى قىلماي يەنە شاھزادىنىڭ ئوردىسىغا بارغاندىن كېيىن بۇ ئىشلارنى ھېچكىمگە تىنمايمەن، دەپ قەسم ئىچ، بولمىدە. سا سېنى ھازىرنىڭ ئۆزىدە بوغۇپ تاشلايمەن، دەپ مەلىكىگە زورلۇق بىلەن قەسم ئىچتۈرۈپتۇ. فارادا بۇ ئىشلارنىڭ

ھەممىسىنى كۆرۈپ كۆڭلىگە مەھكەم پۈكۈپ قويۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، كېنیزەك فاراداغا، ھەقىقىي كېلىن قوتور ئاتقا مىنپ يولغا راۋان بويپتۇ. ئۇلار شاهزادىنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ بېرىپتۇ. شاهزادە ۋە نۇرغۇن كىشىلەر ئوردا ئالدىدا ئۇلارنىڭ يولغا قاراپ تۇرغانىكەن، ئۇلارنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ. شاهزادە كېنیزەكىنى يېڭى كېلىن، دەپ ئوپلاپ قاپتۇ - دە، يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنى ئاتتىن يولەپ چۈشورۇپتۇ ۋە ئۇنى پەلەمپەيدىن يېتىلەپ ئاچىقىپتۇ. ھەقىقىي مەلىكە بولسا، تۆۋەندە ئېتىبارسىز قالدورۇلۇپتۇ.

پادشاھ دەل شۇ چاغدا دېرىزىدىن قاراپ تۇرغانىكەن. ئۇ ھۆيىلىنىڭ ئوتتۇرۇسىدا يالغۇز تۇرۇپ قالغان مەلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بەكمۇ ساھىبجمال ۋە لاتاپەتلەك ئىكەنلىكىنى سېزپىتۇ - دە، ادەرھال شاهزادىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كېلىنىدىن: - سىز بىلەن بىللە كەلگەن ھېلىقى قىز كىم بولىدۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.

ئۇنى يولدا ئۈچرەتىپ قىلىپ ئۆزۈمگە ھەمراھ قدلىۋالغانىدىم. ئۇنىڭغا قىلغۇدەك بىرەر ئىش تېپىلپ بېرىڭلار. بىكارچىلىقتىن زېرىكىپ قالمىسۇن، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ھىلىگەر كېنیزەك.

پادشاھ دەماللىققا ئۇنىڭغا بىرەر ئىش تېپىلپ بېرىلەپتۇ.

غاز باقىدىغان بىر بالا بار، بۇ قىز بېرىپ شۇ بالا

دەرۋازىسغا مۇستەھكم قىلىپ ئېسىپ قويۇپتۇ.

مەلکە ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى كىتبىشىن بىلەن بىللە
غازلىرىنى ھەيدەپ شەھەر دەرۋازىسىدىن اچققۇچە فارادانىڭ
بېشىغا قاراپ:

— ئاھ ! فارادا ، فارادا ، ئاشۇنداق ئېسىلىپ تۇردۇڭمۇ ؟ —
دەپتۇ.

فارادا ئۇنىڭخا مۇنداق دەپ جاۋاب بېرىپتۇ:
— سەن ھەيدەپ غېزىڭنى ماڭدىڭ قايانغا ؟
جان ئانالىق مۇبادا بىلسە ھالىڭنى ،
ھەسرەتتە يۈرىكى تولىدۇ قانغا.
مەلکە گەپ - سۆز قىلماي غازلىرىنى ھەيدەپ شەھەر
سەرتىغا چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇلار شەھەر سەرتىدا غازلىرىنى
دارىغا قويۇۋېتىپتۇ. ئاندىن مەلکە ئالتوندەك چاچلىرىنى
تارىماقچى بولۇپ چۈۋۈپتۇ. كىتبىشىن ئۇنىڭ ئۆزۈلۈ - ۋۇل
چاقناۋاتقان چاچلىرىنى كۆرۈپ زوقى كەپتۇ - دە، ئۇنىڭدىن
بىرنەچە تالنى يۈلۈۋالماقچى بويپتۇ. بۇ چاغدا مەلکە
مۇنداق دەپتۇ: گۈر - گۈر چىقىپ شامىلىم،
ئېلىپ قاچقىن قالپاقنى.

ئۇ قوغلىسۇن قالپىقىنى،

من چىچىمنى تارۋالايم.

چىرىلىققىنا ئۇرۇۋالايم،

ئاندىن بېشىمغا تۇرۇۋالايم.

شۇ ھامان گۈركىرەپ قاتتىق شامال چىقىپ، كىتبى-

شىنىڭ قالپىقىنى ئۇچۇرۇپ نەمۇنەلەرگە ئەكىتىپتۇ. كە-

تېشىن ھېچنېمىگە قارىماي قالپىقىنىڭ كەينىدىن چىپىپ-

تۇ. ئۇ قالپىقىنى تۇتۇپ كەلگۈچە مەلىكە چاچلىرىنى ئالىد-

قاچان تاراپ، بېشىغا تۇرۇۋاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، كىتبىشىن

ئۇنىڭ چىچىدىن بىر تالمو يۇلاماپتۇ. كىتبىشىنىڭ بۇ

ئىشقا قورسىقى كۆپۈپتۇ ۋە مەلىكىگە قېيداپ كەچكىچە

گەپ قىلماپتۇ. ئۇلار كەچقۇرۇنلۇقى غازلارنى ھېيدەپ بىللە

قايتىپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگىنىمۇ ئۇلار غازلارنى ھېيدەپ شەھەر

دەرۋازىسىدىن چىقىپتۇ. مەلىكە يىنه:

— ئاھ، فارادا، فارادا، ئاشۇنداق ئېسىلىپ تۇردۇڭـ

ـ مۇ؟ — دەپتۇ. ئاتنىڭ كاللىسى شۇ ھامان مۇنداق دەپتۇ:

ياتلىق بوب مۇرادقا يەتمىگەن خانىش،

سەن ھېيدەپ غېزىڭىنى ماڭدىڭ قايانغا؟

جان ئانالىڭ مۇبادا بىلسە ھالىڭنى،

ھەسرەتتە يۈرىكى تولىمۇ قانغا.

مەلىكە دالغا چىقىپ غازىرىنى قويۇۋېتىپتۇ، ئاندىن
چىچىنى چۈزۈپ تارماقچى بوبىتۇ. كىتېشىن ئۇنىڭ چىچىد-
دىن بىرنهچە تالنى يۈلۈۋالماقچى بولۇپ قولىنى ئۆزىتىپ-
تۇ. مەلىكە دەرھال:

گۈر - گۈر چىقىپ شامىلىم،
ئېلىپ قاچقىن قالپاقنى.

ئۇ قوغلىسۇن قالپىقىنى،
مەن چېچىمىنى تارىۋالا يى.
چىرىلىقىنى ئۇرۇۋالا يى،
ئاندىن بېشىمغا تۇرۇۋالا يى.

دەپتۇ.

شۇئان بوران چىقىپ غاز باققۇچى بالىنىڭ بېشىدىكى
قالپىقىنى ئۇچۇرۇپ ئاللىقىاياقلارغا ئەكىتىپتۇ. ئۇ قالپىقدا
نىڭ كەينىدىن قوغلاپتۇ. قالپىقىنى تۇتۇپ قايتىپ كەلسە،
مەلىكە چاچلىرىنى تاراپ يىغىشتۇرۇپ بولغانىكەن. شۇنداق
قىلىپ كىتىشىن مەلىكىنىڭ چېچىنى يەنە يۈلاماپتۇ. ئۇلار
كەچكىچە بىللە غاز بېقىپتۇ.

ئۇلار كەچقۇرۇنلۇقى غازلارنى ھەيدەپ قايتىپ كەلگەندىن
كېيىن، كىتىشىن پادشاھنىڭ ھۆزۈرىغا كىرىپ مۇنداق
دەپتۇ.

— ئى ھۆرمەتلەك شاھىم، مەن ئۇ قىز بىلەن بىللە
غاز بېقىشنى خالىمايمەن.
— نېمىشقا؟ — دەپ سوراپتۇ پادشاھ.
— ئەتدىن — كەچكىچە كۆڭلۈمنى غەش قىلىپ
يۈرىدۇ.

پادشاھ ئۇنىڭدىن قىزنىڭ ھەر كۈنى نېمە ئىشلارنى
قىلىدىغانلىقىنى سوراپتۇ.

كىتېشىن پادشاھقا قىز بىلەن فارادانىڭ ھەر كۈنى ئەتىگەنلىكى قىلىشىدىغان گەپ - سۆزلىرىنى، دالغا چىق-. قاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ شامالدا قالپاق قوغلايدىغانلىقىنى، ئىشقلىپ كۆرگەن - بىلگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىرىنىمۇ قويىاي سۆزلەپ بېرىپتۇ.

پادشاھ ئۇنى ئەتىسى يەنە غاز باققىلى چىقىشقا بۇيرۇپ- تۇ. ئۆزى تالڭ يورۇشى بىلەن شەھەر دەرۋازاسىغا بېرىپتۇ - دە، قارا دەرۋازىنىڭ قانىتىنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈۋېلىپ، مەلىكە بىلەن فارادانىڭ گەپلىرىنى تىڭشىپتۇ. ئاندىن مەل- كىنىڭ كەينىدىن قارا كۆرەر مېڭىپ دالىغا چىقىپتۇ ۋە بىر دەرەخنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. غاز باققۇچى بالا بىلەن مەلىكە غازلارنى دانلاشقا قويۇپ بېرىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن مەلىكە ئالتۇندهك چاچلىرىنى چۈۋۈپ:

گۈر - كۆر چىقىپ شامىلىم،
ئېلىپ قاچقىن قالپاقنى.
ئۇ قوغلىسۇن قالپىقىنى،
مەن چىچىمنى تاربۇلايى.
چىراىلىقىنا ئۇرۇۋالاىي،
ئاندىن بېشىمغا تۇرۇۋالاىي.

دەپتۇ.

پادشاه ئىلخان
قليلىخانلىق

شۇئان بوران چىقىپ كىتبىشىنىڭ قالىپقىنى ئۇچۇرۇپ
 ئاللىقا ياقلارغا ئەكېتىپتۇ. مەلىكە پۇرسەتنى غەنیمەت بىد-
 لىپ چېچىنى تاراپ ئۆرۈپ، بېشىغا توگۇۋاپتۇ. بۇ ئىشلار-
 نىڭ ھەممىسىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرغان پادىشاھ
 ھېچكىمگە تۇيدۇرماي ئوردىغا قايتىپ كېتىپتۇ. كەچقۇرۇند-
 لۇقى مەلىكە غازىلىرىنى ھېيدەپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن،
 پادىشاھ ئۇنى ھۇزۇرىغا چاقىرىپ ھېلىقى ئىشلارنىڭ سەۋە-
 بىنى سوراپتۇ: — بۇنىڭ سەۋەبىنى جانابىلىرىغا دېيدىمەيمەن. باشقىلارغا
 خالىغانچە دەرد توڭىسىم بولمايدۇ، — دەپتۇ قىز، — چۈنكى
 مەن بۇنى ھېچكىمگە تىنمايمەن، دەپ قەسىم ئىچكەن. مەن
 ئۆز ۋاقتىدا ئاشۇنداق قەسىم ئىچمىگەن بولسام بۇگۇنگىچە
 ياشىيالىمغان بولاتتىم. — پادىشاھ مەلىكىنى ئېيتىشقا زورلاپتۇ، ئەمما ئۇنىڭدىن
 بىر ئېغىزىمۇ جاۋاب ئالماپتۇ. ھېچ ئامال قىلالىمغان پادى-
 شاھ ئاخىر: — مەلىكىنى ئېيتىشقا زورلاپتۇ، ئەمما ئۇنىڭدىن
 سەن، — دەپ چىقىپ كېتىپتۇ. — پادىشاھ چىقىپ كېتىشى هامان مەلىكە ئوچاقنىڭ ئەد-
 ىپادىشاھ چىقىپ كېتىشى هامان مەلىكە ئوچاقنىڭ ئەد-
 ىپىگە ئۆمىلەپ كىرىپ تازا قانغۇدەك بىر يىغلىۋاپتۇ، ئاندىن
 يۈرىكىدىكى دەرد — ئەلەملىرىنى بىراقلار توگۇۋاپتىپتۇ: —
 — مېنىڭ نەرىم مەلىكە؟ مەلىكە دېگەن مەندەك

غېرېب - مىسکىن بولامدۇ؟ بالا - قازانىڭ ھەممىسىزلىكىنىڭ ئاشۇ كېنىزەك كەلتۈردى. ئۇ مېنىڭ مەلىكىلەر كەتىلىرىنىڭ كېيىملىرىمنى سالدۇرۇپ ئۆزى كېيىۋېلىپ، شاهزادىگە جۇن تۇن بولۇۋالدى. مېنى بولسا، غاز باققۇچى قىلىپ قويۇشتى. بۇ ئىشلارنى ئانام ئۇقىدىغان بولسا، يۈركى قانچە ئېزلىپ كېتىر.

پادشاه ئوچاققا قۇلىقىنى چاپلاب تۇرۇپ، مەلىكىنىڭ
ھەممە گېپىنى ئاڭلىۋاپتۇ. ئۇ مەلىكىنى ئوچاقتىن چىقىش-
قا بۇيرۇپتۇ ۋە خانىشقا ئاتاپ تىكۈزگەن كىيمىلەرنى كىيى-
دۇرۇپتۇ. بۇ كىيمىلەر مەلىكىنىڭ ھۆسنىگە ھۆسنى قوشۇپ-
تۇ. پادشاه ئوغلىنى چاقىرتىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا يېڭى كېلىن-
نىڭ ئالدامچى كېنىزەك ئىكەنلىكىنى، ھەققىي يېڭى كې-
لىن ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرغان غاز باققۇچى قىز ئىكەنلىكىنى
بېيتىتىتۇ.

شاھزاده مەلکىنىڭ گۈزەلىكىنى ۋە ئەدەپ - ئەخلاق.

لىقىنى كۆرۈپ ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپتۇ. ئۇ كاتتا زىياپەت ئۇيۇشتۇرۇپ يار - بۇرا دەرىزىنى تەكلىپ قىپتۇ. زىياپەتتە شاھزادە تۆرده ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىر يېنىدا گۈزەل مەلە.

كە، يەنە بىر يېنىدا ھېلىقى كېنىزەك ئولتۇرۇپتۇ. مەلىكە.

نىڭ كۆزىنى قاماشتۇرغۇدەك ھۆسن - جامالى ئالدىدا كېنى.

زەكىنىڭ كۆزلىرى ئىمىر - چىمىر بولۇپ ئۇنى تونۇيىمالماپتۇ.

هاراق - شاراب تارتىلىپتۇ. ئولتۇرغانلارنىڭ كەپىي

راسا كۆتۈرۈلگەن چاغدا پادشاھ خوجايىنى داغدا قويغان
كېنىزەك توغرۇلۇق ھېكايە ئېيتىپ ئاخىردا كېنىزەكتىن:
— بۇنداق كېنىزەكىنى قانداق جازاغا تارتىش كېـ.
رەك؟ — دەپ سوراپتۇ.

كېنىزەك قىلمىشنىڭ پاش بولۇپ قالغانلىقىنى سېـ.
زىپ، قورقۇپ ئەرۋاھى ئۇچۇپتۇ. ئۇ زىياپەتتىن ئاستاغىنا
قېچىپتۇ - دە، ئاتقا مىننىپ قېچىپتۇ. ئۇ قوغلاپ كەلگۈچـ.
لەردىن ئەنسىرەپ ئاتقا بولۇشغا قامچا ساپتۇ. قېچىپتۇ،
قېچىپتۇ، ئۇنىڭ يولىنى بىر دەريا توسوپتۇ. بۇ دەل مەلـ.
كىنىڭ قانلىق قولىاغلىقى چۈشۈپ كەتكەن دەريا ئىكەنـ.
ئىينى چاغدا مەلىكىنىڭ قولىاغلىقى دەرياغا چۈشۈپ، چۆكـ.
كەن يېرىدىلا تۇرۇپ قاپتىكەنـ. كېنىزەك دەريادىن ئاتلىق
ئۇنوشكە باشلاپتۇ. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ شولىسى دەل ياغلىقـ.
تىكى قان تامچىسىغا چۈشۈپتۇـ. قان تامچىسى شۇ ھامان
زۇۋانغا كىرىپـ:

— ھازىر يۈركىڭىڭ پاره - پاره بولىدۇ ! — دەپتۇـ.
ئات بۇ گەپتىن ئۇركۈپ چاپىغان پېتى كېنىزەكىنى
سۇغا تاشلىۋېتىپتۇـ. كېنىزەك قورقىنىدىن يۈركى يېرىـ.
لىپ ئۇلۇپتۇ ۋە سۇغا چۆكۈپ كېتىپتۇـ. ھەققىي كېلىنـ
بىلەن شاهزادە كاتتا مەرىكە ئۆتكۈزۈپ توي قىپتۇـ. ئۇلار
بەختىيار ياشاشقا باشلاپتۇـ.

بېلىقچى ۋە ئۇنىڭ خوتۇنى

بۇرۇنقى زاماندا بەكمۇ نامرات بىر بېلىقچى ئۆتكەندە.
كەن. ئۇ شۇنچىلىك نامرات ئىكەنكى، نە باش تىققۇدەك
ئۆبى، نە بوسۇغىدىن ئاتلاپ چىققۇدەك هوپىسى يوق ئىكەن.
پەقەت دېڭىز قىرغىقىدا توختىتىپ قويۇلغان ئەسکى بىر
كېمىسى بار ئىكەن. ئۇ خوتۇنى بىلەن بىللە ئاشۇ ئەسکى
كېمىدە ئۆي تۇتۇپ ئولتۇرىدىكەن. بېلىقچى ھەر كۈنى زې -
رىكىمەي - تېرىكىمەي بېلىق تۇتىدىكەن. بىر كۈنى ئۇ ئادىتى
بويىچە قارماقىنى سۇغا تاشلاپتۇ - ۵۵، سۈپسۈزۈڭ دېڭىز
سوپىگە قاراپ قىرغاقتا ئۆزۈن ئولتۇرۇپتۇ.
بىر چاغدا قارماققا بىرنىمە ئىلىغانىدەك بويتۇ. بېلىق
چى قارماقىنى تارتىپ قارسا يوغان بىر كامبالا بېلىقى ئى -
لىغانىمىش.

ئى سۆيۈملۈك بېلىقچى، — دەپ گەپ باشلاپتۇ بې -
لىق، — مېنى قويۇۋەتسەڭچۇ، مەن ئەسلىي بېلىق ئەمەس،
بىلكى بېلىققا ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن شاهزادە. مېنى ئۆلتۈرگە -
نىڭگە نېمە مۇرادىڭ ھاسىل بولار؟ ئۇنىڭ ئۇستىگە گۆشۈم -
مۇ تەملىك ئەمەس. ئۇنداق قىلماي مېنى سۇغا قويۇۋەتكىن.
مەن ئەركىن - ئازادە ئۆزۈپ يۈرەي.

— ۋاي بىچارە، ئۇنچە يالۋۇرۇپ كەتمىسىڭمۇ، گەپ قىلا لايدىغان ساڭا ئوخشاش بېلىقنى ئەلۋەتتە قويۇۋېتىمن. بېلىقچى ئۇنى سۈپسۈزۈك سۇغا قويۇۋېتىپتۇ. بېلىق سۇ ئاستىغا شۇڭغۇپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن ئۆزۈن-غا سوزۇلغان قان ئىزى قاپتۇ. بېلىقچى ئورنىدىن تۇرۇپ كېمىگە قايتىپتۇ.

— بۇگۇن بېلىق تۇتۇپ كەلمىدىڭىزمۇ نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ خوتۇنى ئۇنى كۆرۈپ.

— ھەي، گەپ قىلما، — دەپتۇ بېلىقچى، — تازا يوغان بېلىقتىن بىرنى تۇقانىدىم، ئۇ: «مەن ئەسلەي شاهزادە ئەد-دىم» دەپ تۇرۇۋالغاچقا، دېڭىزغا قويۇۋەتتىم.

— ئۇنىڭدىن ھېچنېمە سورىمىدىڭىزمۇ؟

— ياقەمى، نېمە سورىسام بولاتتى؟

— توۋا، مۇشۇ كونا كېمە بىزگە چېچىمىز ئاقىرىپ، چىشىمىز سارغا يغۇچە بەخشىندە بولغانمۇ؟ بۇ كېمە چىرىپ كېتىي دېدى، ئۇنىڭ ئۇستىگە كىچىكلىكىچۇ تېخى، سىز ئۇنىڭدىن كەپە بولسىمۇ تەلەپ قىلسىڭىز بولما سىمىدى. مە-خىڭىز، دېڭىز بويىغا بېرىپ، بېلىقنى چاقىرىپ بىر ئېغىز كەپە بولسىمۇ سورالڭ، ئۇ چوقۇم دېڭىنىڭىزنى بەجا كەلتۈرىدۇ.

— بولدىلا، ئۇنى يەنە ئىزدەمدىمەن، — دەپتۇ بېلىقچى.

— ئەستا، سىز ئۇنىڭغا رەھىم قىلغان تۇرسىڭىز ئۇ ئۇنىماي قالامتى؟ گەپنى ئاز قىلىپ دېڭىز بويىغا بېرىڭى!

بېلىقچىنىڭ پەققەت بارغۇسى كەلمىسىمۇ، خۇتوتۇن
گېپىنى يېرالماي، ئىلاجىسىز دېڭىز بويىغا بېرىپتۇ.
ڭىز سۈيىگە قارىسا، دېڭىز سۈيى بايىقىدەك سۈپسۈزۈك بولۇشىنى
ماستىن، يېشىل ۋە سېرىق بولۇپ دۇغلىشىپ تۇرغۇدەك.
بېلىقچى دېڭىز بويىدا تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

چىقىن دېڭىز يۈزىگە،
ھەي بېلىقجان كامبالا.
خوتۇنىڭ زورى بىلەن،
كەلدىم قېشىڭغا مانا.

— هئي، مەن سېنى تۇتۇۋېلىپ قويۇۋەتكەن ئەمەسىدە
دەيم، خوتۇنۇم بۇنى ئاڭلاب سەندىن بىرەر نىرسە تەلەپ قىلا.
مىغىتىمغا رەنجىدى. ئۇ كونا كېمىدىن بەكمۇ بىزار بوبىتۇ.
ئۇ بىرەر ئېغىز كەپىمىز بولغان بولسا، دەيدۇ، — دەپ
جاۋاب بېرىپتۇ بېلىقچى. — خاتىرىجەم ئۆيۈڭگە قايت، — دەپتۇ بېلىق، — خو.
تۇنۇڭ ھازىر سېنى كەپىدە ساقلاپ ئولتۇرىنىدۇ.
بېلىقچى قايتىپ كېلىپ قارسا، كونا كېمە كۆرۈنمەپ.
تۇ، ئۇنىڭ ئورنىدا كەپە تۇرغۇدەك. كەپىنىڭ ئالدىدىكى

ئورۇندۇقتا خوتۇنى ئولتۇرغۇدەك. ئايالى ئېرىنى كۆرۈپ يۈ-
گۈرگەن پېتى ئۇنىڭ قولغا ئېسلىپىتۇ:
— ئۆيگە كىرىپ قاراپ بېقىڭا، بىز ئەمدى خېلىلا
راھىتكە چىقىپ قالدۇق.

ئەر - خوتۇن ئىككىسى كەپىگە كىرىپىتۇ. كەپىنىڭ
ئىچىدە دالان، مېھمانخانا، هۇجرا بار ئىكەن. هۇجرغا
چىرايىلق بىر كارىۋات قويۇلۇپتۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئاشخانا،
قازناقلاردىن تارتىپ، ئۇششاق - چوششەك نەرسىلەرنى قو-
يدىغان ئامبارلارغىچە تەل ئىكەن. ئۆيلەر مىس ۋە ئالىيۇ-
مىندىن نەپىس قىلىپ ياسالغان تۈرلۈك بويۇملاр بىلەن
تولغانىكەن، كەپىنىڭ ئالدىدا توخۇ، ئۆرددەك باققۇدۇك كە-

چىك
هويلا،
كەينىدە
كۆكتاتلىق
ۋە مېۋەلىنى
ئىكەن.

— قاراڭا، ئازادە، راھەتمىكەن؟ — دېتۇ بېلىقچىنىڭ
خوتۇنى.

— ئازادە، راھەت بولما مىدىغان. ئۆمۈرۈايىت مۇشۇنداق
بولغا يىلاھىم. ئەمدى مۇشۇنىڭغا شۈكىرى — قانائەت قىلىپ
ياشىساق بولىدۇ.

— بۇ تەرىپىنى يەنە ئوپلىشىپ باقارمىز، — دەپتۇ
خوتۇنى. ئۇلار تاماق يېپتۇ، ئاندىن كاربۇراتقا چىقىپ
ئۇخلاپتۇ.

ئارىدىن ئون — ئون بەش كۈن ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى
خوتۇنى ئۇنىڭغا:

— ماڭا قاراڭچۇ، بۇ كەپە بەك تارچىلىق قىلىۋاتىدۇ،
هويلا بىلەن باغچىمۇ ئالقانچىلىكلا. كامبىلا بېلىقى چوقۇم
بىزگە ئايۋان — سارايلىق قورۇ — جاي بېرىدۇ. مېنىڭ تاش-
تىن قويپۇرۇلغان ھېيۋەتلىك سارايدا تۇرغۇم كېلىۋاتىدۇ.
سىز بېلىققا بېرىپ ئېيتىڭ، ئۇ بىزگە كاتتا بىر ساراي
بەرسۇن ! — دەپتۇ.

— توۋا دە، خوتۇن، — دەپتۇ بېلىقچى، — بۇ كەپە
شۇنداق ئازادە تۇرسا، بىزگە سارايىنىڭ نىمە كېرىكى بار؟

— تولا سۆزلىمەي يولىڭىزغا مېڭىڭى، بېلىق چوقۇم
گېپىڭىزنى يەردە قويمايدۇ، — دەپ چېچىلىپتۇ بېلىقچىنىڭ
خوتۇنى.

— ياق، خوتۇن. بېلىق كەپىنى بىزگە بەرگىلى ئۇزۇن بولمىدى. مەن ئەمدى سارايى، دەپ بارسام ئۇنىڭغا خۇش ياقامىدۇ؟

— خاتىرجم بېرىۋېرىڭا، ئۇ چوقۇم دېگىنىڭىزنى قىلىدۇ. بېلىقچى بەكمۇ تەڭلىكتە قاپتۇ. بېلىقنىڭ قېشىغا ئۇنىڭ زادىلا بارغۇسى كەلمەپتۇ. ئۇ ئۆزىگە ئۆزى: «بۇ ئىش پەقتەلا قاملاشمىدى - دە» دەپتۇيۇ، يەنلا ئىلاجىسز دېڭىز بويىغا بېرىپتۇ.

— ئۇ بېرىپ سۇغا قارىسا، دېڭىز سۇي گەرچە قېنىق بولسىمۇ، بىر يېرى كۆكۈچ، بىر يېرى قىزغۇچ، بىر يېرى كۆل رەڭ بولۇپ ناھايىتى دۇغلاشقانىكەن. بېلىقچى دېڭىز بويىدا تۇرۇپ: چىققىن دېڭىز يۈزىگە، ھەي بېلىقجان كامبالا، ھەي بېلىقچى خوتۇنىڭ زورى بىلەن، ھەي بېلىقچى كەلدىم قېشىڭغا يەنە. دەپتۇ. ھەي، نېمە دېسىم بىر ئەنلىك بىتىلىنى دەپتۇ. ئى بېلىقچى، ساڭا نېمە لازىم؟ — دەپ سوراپتۇ بېلىق سۇ ئۇستىگە چىقىپ. ھەي، نېمە دېسىم بولار، ئاڭۇ خوتۇن كاتتا سارايدا تۇراتىم، دەيدۇ، — دەپتۇ بېلىقچى خاپا حالدا.

— قايتقىن، بېلىقچى، ئۇ سېنى سارايىنىڭ ئۆزىنىڭ ئەرىشىسى كەنەن ئەندىدا كۈتۈۋالىدۇ. ئۇ كەپسى بار يەرگە كېلىپ كەنەن ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئۇ كەپسى شۇنداق قارىسا، كەپىنىڭ ئورنىدا تاشتىن قوپۇرۇلغان ھەشەمەتلىك بىر ساراي پەيدا بولغان، خوتۇنى سارايىنىڭ ئالدىدۇ. دىكى پەلمىپەيدە ئۇنى كۈتۈپ تۇرغانىكەن، ئۇ ئېرىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپتۇ - دە، سارايغا ئەكىرىپتۇ. ئۇلار دەسلەپتە ئاستىخا مەرمەر تاشلار يېتىلەغان ئاجايىپ چوڭ بىر زالغا كىرىپتۇ. زالنىڭ ئىككى چىتىدە ئۇلارنىڭ خىز- مىتىگە ھازىر بولۇپ مالايلار قاتار تۇرۇپتۇ. ئەر - خوتۇن ئىككىسى ئېگىز، ھەيۋەتلىك ئىشىكىنى ئېچىپ بىر ئۆيىگە كىرىپتۇ. بۇ ئۆينىڭ تاملىرىغا گۈللەرى كۆزنى چاقىتىدۇ. غان گىلەملەر ئېسىلغانىكەن. ئۆينىڭ ئوتتۇرسىغا ئالتنۇن شىره ۋە ئورۇندۇقلار تىزىلغان، تورۇسقا خروستال چىراغ ئېسىلغان، چوڭ - كىچىك ئۆيىلەرنىڭ ھەممىسىگە گىلەم سېلىنغانىكەن. شەرەننىڭ ئۇستىدە ھەر خىل نازۇ نېمەتلىر، مەي - شارابلار دۆۋەلىنىپ تۇرۇپتۇ. ئۆينىڭ كەينىدە هويلا بولۇپ، ئۇنىڭدا ئات ئېغلى ۋە كالا قوتىنى بار ئىكەن. كارامەت ھۇنەر ئىشلىتىپ ياسالغان بىر مەپىمۇ شۇ يەردە تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە دۇنيادىكى ئەڭ ئېسىل گۈلەم، ئەڭ تاتلىق مېۋىلەر بىلەن تولغان باغ ۋە سەيىلە - سا- ياهەت قىلىدىغان دەرەخزارلىقىمۇ بار ئىكەن. بۇلارنىڭ ئىچدۇ - ماراللار، ياخا توشقانلار، كېيىكلەر سەكىرەپ -

ئويينا قشىپ يۈرىدىكەن. — قاراڭا، گۈزەلمىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ خوتۇنى. — گۈزەل بولما مامدۇغان. بۇ ھەشەمەتلىك گۈزەل سارايغا شۈكىرى - قانائىت قىلىپ مەڭگۈ خاتىر جەم ياشايلى. — بۇنى ئويلىشىپ باقلارمىز تېخى. ھازىرقى ئىش ئوخلاش، — دەپتۇ خوتۇنى ۋە كارىۋاتقا چىقىپ ئوخلاپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بېلىقىجنىڭ خوتۇنى تالاڭ يورۇشى بىلەنلا ئويغىنىپتۇ. دېرىزىگە قاراپ پايانسىز كەتكەن گۈزەل مۇنبىت يەرلەرنى كۆرۈپتۇ ۋە ئەمدىلا ئويغىنىپ، بەل - پۇت - لىرىنى رۇسلاۋاتقان ئېرىنى نوقۇپ تۇرۇپ:

— هۇرۇنلۇق قىلىمай تىز تۇرۇپ دېرىزىنىڭ سىرتىغا بىر قاراڭا. بىز ئاشۇ كۆز يەتكۈسىز گۈزەل زېمىننىڭ پاددا. شاهى بولساق بولما مامدۇ ئورنىڭىزدىن چاپسان تۇرۇپ، دەرھال بېلىقىنىڭ يېنىغا بېرىڭ. مەن پادشاھ بولماق. چىمنى! — دەپتۇ.

— خوتۇن، سارالىڭ بولدوڭمۇ؟ پادشاھ بولۇپ قىيمە قد - لمىز؟ مېنىڭ پادشاھ بولغۇم پەقەتلا يوق!

— سىز بولمىسىڭىز مەن بولىمەن. بولۇڭ چاپسان، بېلىقىنىڭ يېنىغا بېرىڭ، مەن تېزىرەك پادشاھ بولاي.

— ئەستا، نېمىشقا پادشاھ بولغۇڭ كېلىپ قالدى؟ مەن بۇ گەپنى بېلىققا قانداقمۇ دېيمەلەيمەن؟

— نېمىشقا دېيەلمەيتتىڭىز. تولا كاپشىمىاي دەرھال بېرىڭ. مەن پادشاھ بولىمەن. مەن چوقۇم پادشاھ بولىمەن!

بېلىقچى بېلىقنىڭ يېنىغا بېرىشقا يەمە جەمۇر بەتىو:

ئۇ خوتۇنىنىڭ بەكلا ھەددىدىن ئېشىپ كېتىۋاتقان طقىقىن
ئويلاپ كۆڭلى غەش بويپتو، بويىنىدىن باغلاب سۆرگۈزىدە
مېڭىپ دېڭىز بويىغا كەپتۇ.

ئۇ كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، دېڭىز سۈيى كۈل رەڭ
تۈسکە كىرگەن. ئاستىدىن قايىناب چىقىۋاتقان كۆپۈكلەر
شۇنداق بەتبۇي پۇراق چىقىرىۋاتقان. بېلىقچى دېڭىز بويىغا
كېلىپ دەپتۇ:

چىققىن دېڭىز يۈزىگە،
ھەي بېلىقجان كامبالا.
خوتۇنىڭ زورى بىلەن، كەلدىم قېشىڭغا يەنە.
بېلىق چىقىپتۇ.

— قىنى ئېيتقىن، بېلىقچى، ئۇنىڭغا نېمە لازىم
ئىكەن؟ — هەي نېمىسىنى ئېيتىاي، ئۇنىڭ پادشاھ بولغۇسى
بار ئىكەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ بېلىقچى.
— قايىتقىن، بېلىقچى، ئۇ ئارزو سىغا يەتتى، — دەپتۇ
بېلىق.
— بېلىقچى ئۆيىگە قايىتىپ كەلسە، ئۆينىڭ ئورنىدا كاتتا
بىر ئوردا بىنا بويپتو. بۇ ئوردا ئۇلارنىڭ ئاۋۇالقى سارىيىدىن

نهچەھەسسىھەشەھەتلىك ئىكەن. ئوردىنىڭ ئىچىدە ھەيـ
 ۋەتلىك ئىمارەت قىد كۆتۈرۈپ تۇرۇپتۇ. ئوردا ئىچىـ - تېشى
 شۇنچىلىك ياسىداق ئىكەنلىك، قارىغان ئادەمنىڭ كۆزلىرى
 قامىشىپ كېتىدىكەن. ئوردا دەرۋازىسىنىڭ ئىككى تەرىپىدە
 تەرى سۇرۇن نۆكىرلەر قاراۋۇللۇق قىلىدىكەن. ئوردىنىڭ
 ئالدىدا يەنە ناغرا - دۇمباق، بۇرغا - كانايىلار قويۇلغانىكەن.
 بېلىقچى ئوردىغا كىرىپتۇ. قارسا ئىشكىك - دېرىزلىر
 ساپ ئالتۇن بىلەن مەرمەردىن ياسالغان. ئۇلارغا نەپىس ئىشـ
 لەنگەن دۇخاۋا پەردىلەر تارتىلغان، ئېسىل جاھازلارغا يېپەك
 يوپۇقلار يېپىلغانمىش. پەرددە، يوپۇقلارنىڭ ئالتۇن چۈچىلـ
 رى جۇلالىنىپ كۆزلىرنى قاماشتۇرۇدەك. دەل شۇ چاغدا
 نۇرغۇن ئىشكەلەر ئىچىلىپ پادشاھنىڭ ھۆزۈرى كۆرۈنۈـ
 تۇ. بېلىقچىنىڭ خوتۇنى ئالتۇن ۋە بىرلىيانتنىن ياسالغان
 تەختتە بېشىغا ئالتۇن تاج كىيىپ ئولتۇرغانمىش، ئۇنىڭ
 ئىككى تەرىپىدە ئالتە كېنیزەك قاتار تۇرغانمىش.

بېلىقچى خوتۇنىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ھە خوتۇن، ئەمدىغۇ پادشاھ بولغانسىن؟ — دەپتۇ.

— ھەئ. مەن ئەمدى پادشاھ، — دەپتۇ خوتۇنى.

بېلىقچى خوتۇنىغا زوق بىلەن قاراپتۇ.

— پاھ خوتۇن، — دەپتۇ، — پادشاھ بولغاندىن كېيىن

بەكمۇ گۆزەللىشىپ كېتىپسەن جۇمۇ ! ئەمدىغۇ مۇشۇلارغا
 قانائەت قىلىپ ئولتۇرارمىز.

— ياق، ئېرىم، — دەپتۇ ئۇ بىتاقةتلىك بىلەن، — بۇـ

كۈنلەر ماڭا بەك ئۆزۈن تۇيۇلۇپ كەتى، زادى ئەيدىغۇمىز -
كىم قالىمىدى، بار، يۈگۈر، بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىنە پەنئىرىتەت ئەيدىغۇمىز
پادىشاھ بولۇپ باقتىم، ئەمدى مېنىڭ شاهىنىشاھ بولغۇم ئەيدىغۇمىز
لىۋاتىدۇ.

— ھەي خوتۇن، پادىشاھ بولغاندىكىن بولمىدىمۇ؟
شاهىنىشاھ بولۇپ نېمە قىلىسەن؟

— بېلىقنىڭ يېنىغا بارمساڭ زادى بولمايدۇ. مەن
چوقۇم شاهىنىشاھ بولىمەن.

— ئەستا، خوتۇن، شاهىنىشاھلىقنى سورىغىلى بولمايدۇ.
بىر ئىمپېرىيەدە بىرلا شاهىنىشاھ بولىدۇ. ساڭا شاهىنى
شاھلىقنى ئېلىپ بېرىش بېلىقنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ.

— نېمە دەۋاتىسىن؟ مەن دېگەن پادىشاھ، سەنچۇ؟ سەن
پەقەتلا مېنىڭ ئېرىم. تولا گەپ قىلماي چاپسان يولۇڭغا
ماڭ. ئۇنىڭ قولىدىن مېنى پادىشاھ قىلىش كەلگەنىكەن،
شاهىنىشاھ قىلىشىمۇ چوقۇم كېلىدۇ. مەن شاهىنىشاھ بولمايدۇ.
خۇچە زادى ئارام تاپمايمەن. تېز يولغا چىق!

بېلىقچى ئامالسىزلىقتىن بېلىقنىڭ يېنىغا يەنە مې -
خېپيتۇ.

ئۇ كېتىۋېتىپ بىرنېمىدىن ئەنسىرىگەندەك بويىتۇ.
ئۇنىڭ كاللىسىنى بۇنىڭ ئاقىۋىتى چوقۇم ياخشى بولمايدۇ،
شاهىنىشاھ بولىمەن دېيش چېكىدىن ئاشقان يۈزى قېلىدۇ.
لەق، دېگەن خىياللار چىرمىۋاپتۇ.
ئۇ دېڭىز بويىغا كەپتۇ. قارسا قاپقارا دۇغلىشىپ كەتە -
كەن دېڭىز سۈي بۇزغۇنلارنى چاچرىتىپ غەزەپ بىلەن ئور -

كەشلەۋاتقۇدەك. بۇ چاغدا بىر بوران كېلىپلا ئاق بۇز غۇنلارنى ئۈچۈرۈۋېتىپ، بېلىقچى بۇنى كۆرۈپ بەكمۇ قورقۇپتۇ. ئۇ دېڭىز بويىدا تۇرۇپ دەپتۇ:

چیقین دېڭىز يۈزىگە،
ھەم بېلىقجان كامبala.
خوتۇننىڭ زورى بىلەن،
كەلدىم قىشىڭغا يەنە.

- ئى بېلىقچى، ئۇنىڭغا ئىمە لازىم ئىكەن؟ — دەپتۇ بېلىق سۇ يۈزىگە چىقىپ.
- ھەي گېپىنى قىلما، ئۇ خوتۇنىڭ ئەمدى شاھىنـ شاھ بولغۇسى كەپتۇ.
- ئۆيۈڭگە قايىتىۋەر. ئۇ شاھىنشاھ بولدى، — دەپتۇ بېلىق.

بىلىقچى قايتىپ بېرىپ قارسا، بۇرۇنقى ئوردىنىڭ ئورنىدا ئۇنىڭدىن نەچچە ھەسسىه ئېسىل ئوردا تۇرغۇدەك. ئوردىنىڭ ئالدىدا نۇرغۇن لەشكەر داقا - دۇمباق، كاناي - سۇنای چېلىپ، ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈرگۈدەك. ئوردىنىڭ ئىچىدە گېرتىسوگ، ماركىز، گرافلار مالاي ئورنىدا شاپاشلاپ يۈرۈپ خىزمەت قىلىۋاتقانامىش. ئۇلار بې-لىقىغا ئالتۇندىن ياسالغان ئىشىكلەرنى ئېچىپ بېرىپتۇ. بىلىقچى ئىشىكتىن كىرپىلا خوتۇنىنىڭ پۇتونلەي ئالتۇندىن قۇيۇلغان يوغان ۋە ئېگىز تەختتە ئالماس، بىرىليانتىلاردىن

كەنگەر ئەكتەپ

كۆز قويۇلغان بىر گەز ئېگىزلىكتىكى ئالتۇن تاجىنى كە.
 يىپ قېتىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ بىر قولىدا
 شاھلىق تايىقى، يەنە بىر قولىدا كىرسىتقا مىخلانغان يەر
 شارى^① بار ئىكمەن. ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئېگىزلىرى تۇ.
 رۇسقا تاقاشقۇدەك، پاكارلىرى بارماقچىلىك كېلىدىغان پار.
 پىلار بويىسىپرى تىزىلىپ تۇرار ئىمىش. ھەر چوڭ ياي
 تۆريلەرمۇ قول باغلاب تۇرۇشۇپتۇ. بېلىقچى بۇ ئادەملەرنىڭ
 ئالدىغا ئۆتۈپ:

— خوتۇن، ئەمدىغۇ شاھىنىشاھ بولغانسىن؟ — دەپتۇ.
 — شۇنداق، مەن شاھىنىشاھ بولدۇم.
 بېلىقچى خوتۇنغا تازا زەن سىلىپ قاراپ شۇنداق
 دەپتۇ:

— ۋاي خوتۇن، شاھىنىشاھ بولغاندىن كېيىن قالتسىس
 گۆزەللېشىپ كېتىسىن جۇمۇ.
 — توۋا، سەن بۇ يەرده نېمە قىلىپ تۆرىسىن؟ — دەپتۇ.
 تۇ خوتۇنى، — مالڭ يۈگۈر، بېلىقنىڭ يېنىغا بار! مەن
 شاھىنىشاھلىققا تويدۇم. ئەمدى مېنىڭ پاپا^② بولغۇم كە.
 لىۋاتىدۇ.

^① كىرسىتقا مىخلانغان يەر شارى — گېرمانىيىنىڭ ئىمپېرىيە دەۋىرىدىكى پادشاھ-لىق سىممۇلى.

^② پاپا — كاتولىك دىنىدىكى ئەڭ ئالىي دىننى ئۇنان. رىم پاپىسى دەپمۇز ئاتلىك دۇ. پاپا «يۈقىرى مەرتىۋىلىك ئېپسىكولار تەشكىلاتى» تەرىپىدىن سايلىنىدۇ. ئۆمۈرۈ ئايدىكى كاتولىك مۇرتىتلەرى ئۇستىدىن ئەڭ ئالىي هووقۇ يورگۇزىدۇ. «پاپا» لاتىنچە «ئاتا» دېگەن مەندە.

— ئەستا خوتۇن، نېمىلەرنى دەپ يۈرىدىغانلىقىسىن، سەھىپىن
ھەرگىز مۇ پاپا بولالمايسىن، چۈنكى بىر دىندا پەقەنەتلىك
پاپا بولىدۇ. شۇڭا، بۇ ئىش بېلىقنىڭ قولىدىن ھەر كىشىنى
كەلمەيدۇ.

— پاپا بولمن دېدیممو بولماي قويمايمەن. مەن بۈگۈنلا پاپا بولمسام بولمايدۇ. قاراپ تۇرماي بېلىقنىڭ يېـ نىغا چايسان ماڭمامسىن !

— ياق، خوتۇن. مەن بۇ گەپنى ئۇنىڭغا دېيەلمەيمەن!
بۇ قىلىقىڭ قاملاشمىدى، بەكلا ئاشۇرۇۋەتتىڭ. بېلىقمو
ئەمدى سېنى پاپا قىلىپ قويىمايدۇ.

— هېي سارالڭ، سەن نېمىنى بىلىسەن؟ ئۇنىڭ قولىدىن مېنى شاهىنشاھ قىلىش كەلگەن يەرده پاپا قىلىشىمۇ چوقۇم كېلىدۇ. بول، چاپسان! مەن دېگەن شاهىنشاھ، سەن دېگەن پەقەتلا مېنىڭ ئېرىم. شۇڭا، مېنىڭ پەرمانىمنى بەجا كەل- تۈرمەسىلىككە ھەددىڭ يوق!

بېلقچى ئارسالدىلىق ئىچىدە بېلىقنىڭ يېنىغا يول ئاپتۇ. ئۇنىڭدا ماغدور دېگەندىن ئەسەرمۇ قالماي، پۇت - قوللىرى لاغىلداب تىترەشكە باشلاپتۇ. بۇ چاغدا توسابتىن قويۇن چىقىپ يەر - جاھاننى قاراكتۇرۇچىلىق قاپلاپتۇ، يوپۇرماقلار شىرىلداب تۆكۈلۈپتۇ. دېڭىز سۈيى شاۋقۇن سې-لىپ قرغاققا شىددەت بىلەن ئۇرۇلۇشقا باشلاپتۇ. بېلىقچى دېڭىزنىڭ ئوتتۇرسىدا بىر قېيىقنىڭ قۇتۇلدۇرۇش بەلگە-سىنى يېرىپ، دەھشەتلىك دولقۇن بىلەن جان تىكىپ ئىلە-

چیقین دېڭىز يۈزىگە،
ھەمى بېلىقجان كامبala.
خوتۇننىڭ زورى بىلەن
كەلدىم قىشىڭغا يەنە.

— ئى بېلىقچى، ساڭا نېمە لازىم؟ — دەپ سوراپ-
تۇ بېلىق.

— هەي، نىمە دېسەم بولار، ئاۋۇ خوتۇن پاپا بولاتتىم،
دەيدۇ، — دەپتۇ بېلىقچى.
— قايىتقىن، بېلىقچى. ئۇ پاپا بولدى، — دەپتۇ بېلىق.
ئۇ قايىتىپ كېلىپ قارسا، ھەشەمەتلەك، كاتتا ئىمارەت-
لەر بىلەن ئورالغان، بەكمۇ ھەيۋەتلەك بىر چېركاۋ تۇرغۇ-
دەك، بېلىقچى توپلاشقان خەقلەرنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ
چېركاۋنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. چېركاۋنىڭ ئىچىدە نېمىملەرنى
كۆرۈپتۇ دېمەمسىلەر. سانسىزلىغان شاملار ئۇتقاشتەك يېنىپ
نۇر چېچىپ تۇرۇپتۇ، خوتۇنى ئوچ قات ئالتۇن تاجنى كە-
يىپ، ئالتۇن كېيمىلەرگە پۇركىنىپ، ئاسمان - پەلەك

بېلىقچى بىر كۈن كەچكىچە پالاقلاپ يۈرۈپ چارچىغاچ-
 قا، قاتىقق ئۇخلاب كېتىپتۇ. خوتۇن بۇنىڭدىنمۇ چوڭراق
 نېمە بولسام بولار دەپ ئويلاپ، ئۇيان - بۇيان تولغىنىپ
 زادى ئۇخلىيالماپتۇ. پاپىدىنمۇ چوڭراق مەرتىۋ ئۇنىڭ ئې-
 سىگە زادىلا كەلمەپتۇ. ئاخىر تاك ئېتىپ كۈن چىقىپتۇ.

خوتۇن ئۆيگە چۈشكەن كۈن نۇرنى كۆرۈپ بېرىۋە بۇ ماڭ
كەپتۇ. ئۇرلەۋاتقان قۇياشقا قاراپ ئۇنىڭ كاللىسىغا گۈزىلەتىن
بىر ئوي كەپتۇ: «هوي راست، مەن قۇياش بىلەن ئايىشىنىڭ
ئۇستىدىنمۇ ھۆكۈمرانلىق قىلسام بولما مدۇ؟»

— ھەي، تۇرغىنا، — دەپ بېرىنى نوقۇپتۇ خوتۇن، —
تېز بېرىپ بېلىققا ئېيت، مەن بەئىينى تەڭرىدەك ھەممىگە
قادىر بولۇشنى خالايمەن.

بېلىقچىنىڭ ئۇيقوسى تېخى پۇتۇنلىي ئېچىلىمىغانىكەن.
ئۇ بۇ گەپنى ئاڭلاب قورقىنىدىن كاربۇراتىن دومىلاپ چو.
شۇپتۇ. ئۇ خاتا ئاڭلاب قالغان بولماي يەنە دەپ كۆزىنى
ئۇۋۇلاپ خوتۇندىن سوراپتۇ:
— نېمە دېدىڭا، خوتۇن؟

— ئېرىم، — دەپتۇ خوتۇنى ئۇنىڭغا، — ئاي بىلەن
كۈن مېنىڭ ئەمرىمىسىز ئۆزلىرىلا چىقىۋالسا بۇ ماڭا ئازاب
ئەمەسمۇ؟ مەن بۇنىڭغا قانداق چىدايمەن، قانداقمۇ ئارامخۇدا
ياشايىمەن؟

خوتۇنى بۇ گەپلەرنى قىلسۇراتقان چاغدا، قورقىنىدىن
بېلىقچىنىڭ چىرايى تانرىپ، ئەزايى - بەدىنىدىن مۇزدەك
تەراچىقىپ كېتىپتۇ.

— دەرھال ئاتلان، مەن تەڭرىگە ئوخشاش بولۇشنى
خالايمەن.
— ھەي خوتۇن، بۇ ئىشقا بېلىق ھەرگىزرمۇ ئۇنىمايدۇ.
ئۇ سېنى پاپا قىلىپ قويغاندىن كېيىن خۇدايا شۈكىرى، دەپ

پاپىلىقىڭنى قىلىۋەرەمىسىن. مەن سەندىن خۇش بولاي، تولا
كاجلىق قىلماي پاپا بولۇۋەرگىن.

بېلىقچىنىڭ خوتۇنى دەرغەزەپكە كەپتۈ. ئۇ چاچلىرىنى
يۇلۇپ، ياقلىرىنى يېرتىپ، ئېرىنى مۇشتىلاپ تېپىپ
ۋارقىراشقا باشلاپتۇ:

— ۋايىجان ... چىدىغۇچىلىكىم قالمىدى. چىدىيال.
مايۇاتىمەن. مالڭ دەيمەن، چاپسان ماڭ !

بۇ ھالدىن ئەس - ھوشىنى يوقانقان بېلىقچى ئىشتىنىنى
كىيىپتۇ - دە، تەلۋىلەرچە يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتىپتۇ.

تالادا دەشەتلىك بوران چىقىپ، ئۇنى ئۈچۈرۈپ كەت.

كىلى تاس - تاسلا قاپتۇ. ئۆي، دەل - دەرەخلىرنى يېقتىپ.

تۇ، تاغلارنى تەۋرىتىپ، قىيالارنى ئۆرۈپ دېڭىزغا غۇلىتىپ.

تۇ. يەر - جاهان قاراڭغۇچىلىققا چۆمۈپ، چاقماق چىقىپ،

گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەشكە باشلاپتۇ. دېڭىزدىن كۆتۈرۈلگەن

قاپقارا دولقۇن قىرغاققا قاراپ يوپۇرۇلۇپ كەپتۇ، ئاق بۇز -

غۇنلارنى چاچرىتىپ، چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىنىمۇ

ئېڭىز ئۆرلەپتۇ. بېلىقچى جېنىنىڭ بارىچە تۆۋلاپ بېلىقنى
چاقىرىپتۇ. ئەمما، ئۇ ئۆزىنىڭ ئاۋازىنىمۇ ئاخلىيالماپتۇ:

چىققىن دېڭىز يۈزىگە،
ھې بېلىقجان كامبala.
خوتۇنىڭ زورى بىلەن،
كەلدىم قېشىڭغا يەنە.

— هئي، نېمه دېسم بولار، ئۇ بەئەينى تەڭرىدەك بول.
ماقچىمىش.

— قایتىن، بېلقىچى. ئۇ ھېلىقى ئەبىجىقى چىققان
كېمىسىگە قايتتى.
ئاشلاشلارغا قارىغاندا، ئۇلار تا ھازىرغا قەدەر ئەسکى
كېمىدە ئولتۇزىارمىش.

وَهُنَّ مُحْكَمٌ بِالْمُبِينِ لَا يُفْتَأِنُ بِالْمُلْمَسَاتِ . هُنْ يَقِنُونَ
بِمَا يَرَوْنَ فَيُنَزِّهُنَّ بِمِنْ يَقِنُونَ بِهِ لِغَيْرِهِنَّ كُلُّ عَمَلٍ
يَنْهَا لَكُمْ - يَا أَيُّهُ الْكَرِيمُ - يَا أَيُّهُ الْكَرِيمُ

بۇ چۆچك ئاڭلىغان كىشىگە خۇددى يالغاندەكلا بىلە،
نيدۇ. بىراق بۇ راست. چونكى، بۇۋام ماڭا بۇ چۆچەكىنى
ئېيتىپ بەرگەندە دائمىم: «بالىلىرىم، بۇ ئەمەلىيەتتە بولغان
ئىش، بولمىسا خۇق بۇنى ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈرۈپ ئېي-
تىپ يورمەيتتى» دەيدىغان. بۇ چۆچك مۇنداق:
كۆز كۈنلىرىنىڭ بىر يەكشىنبە ئەتىگەنلىكى ئىكمن.
قۇياش ئاسماندا پارلاپ ئۆزىنىڭ ئىللەق نۇرۇنى ئې-
كىنざرلىققا چاچىدىكەن. تالڭى شامىلى دەل - دەرەخلىرىنى
سوّيوب ئۆتىدىكەن. قوشلار ئاسماندا ئەركىن پەرۋاز قىلىپ
ناخشا ئېيتىسا، ھەسەل ھەرلىرى چېچەكلىگەن قارا
بۇغدىيلارنىڭ ئارسىدا غوڭۇلداب ئۆچىدىكەن، شۇ كۇنى كە-
شىلەر يەكشەنبىلىك چىرايلىق كىيملىرىنى كىيىشىپ
جىز كاۋغا ئىصادەتكە مىڭىتىۋ. كەرىمە قاتاردىن قالمايتۇ.

كىريپه ئىشىكىنىڭ ئالدىدا بىلەكلىرىنى ئالماشتۇرۇپ،
تالىڭ شامىلىنىڭ ھۆزۈرنى سۈرگەن ھالدا غىڭىشىپ ناخشا
ئېيتىپ تۇرۇپتۇ. تو ساتىتن ئۇنىڭ كاللىسىغا خوتۇنۇم بالد-
نىڭ يۈزىنى يۈيۈپ، كىيمىلىرىنى كىيدۈرۈۋاتقان پۇرسەتتە
ئىتىزلىققا بىر بى تۇزو يىلىرىمىنى كۆرۈپ كەلمەيمۇ، دېگەن

ئوي كەپتو. ئەسلىدە تۇرۇپلىق ئۇلارنىڭ ئۇي
دە بولغاچقا، ئۇلار خالىغانچە بېرىپ ئەكىلىپ
شۇنداق قىلىپ يۈرۈپ، بۇ تۇرۇپلىق بارا -
خۇددى ئۆزلىرىنىڭكىدەك تۇيۇلدىغان بويتۇ.

خیاللغا کەلگەن ئىشنى چوقۇم قىلىش كېرەك. كىرپە دەرۋازىسىنى يېپىپتۇ - دە، تۇرۇپلۇققا مېڭىپتۇ. ئۇ ئۆيە. دىن ئانچە يىراقتا بولمىغان ئازغانلىقتىن ئايلىنىپ ئۆتۈۋات- قاندا ئۆزى بىلەن ئوخشاش مەقسەتتە چىققان ياخا توشقانغا ئۇچراپ قاپتۇ. ياخا توشقانىمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاشلا يېسۋىلەك. لىرىنى كۆرۈپ كېلىشكە ماڭغانىكەن. كىرپە ياخا توشقاننى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئەدەپ بىلەن سالام قىپتۇ. لېكىن، ياخا توشقان بەكمۇ ھاكاۋۇر ئىكەن، ئۆزىنى كاتتا چاغلاب ھېچ. كىمنى كۆزگە ئىلمىيەتكەن. ئۇ كىرىپىنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئالمىغاننى ئاز دەپ، ئۇنى مەسخىرە قىلغاندەك سوراپتۇ:

دىنلا مايماق ئىكەن.
 — بەكمۇ چوڭچى ئىكەنسەن، — دەپتۇ كىرپە ئۇ.
 نىڭغا، — سېنىڭ پۇتلۇڭ مېنىڭكىدىنمۇ چاققانمۇ؟
 — ھەئە، مەن شۇنداق ئويلايمەن.
 — سىناب بېقىپ بىرىنەمە دېيىشىشكە بولارمىكىن، —
 دەپتۇ كىرپە، — ئىككىمىز يۈگۈرۈشۈپ باقايىلى، باغلېشىدە.
 مەنكى، چوقۇم سېنى يېڭەلەيمەن.
 — كىشىنىڭ غىدىقى كەلگۈدەك گەپ قىلىسەنغو؟ ئاشۇ

يۇرىكىڭىزنى قاپتەك قىلىپ.

— تولا گەپ قىلماي كىيمىڭى كىيىپ ئارقامدىن ماڭ. بۇ مېنىڭ ئىشىم، سەن باش قاتۇرمىساڭمۇ بولىدۇ.

خوتۇنى ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىماسقا ھەددىمۇ؟ ئۇ نائىلاج ئېرىنىڭ كەينىگە چۈشۈپ مېڭىپتۇ.

يولدا كېتىپ بېرىپ كىرپە خوتۇنىغا:

— گېپىمگە ئوبىدان قۇلاق سېلىپ يادىخدا تۇت. ئاۋۇ ئۆزۈندىن - ئۆزۈنغا سوزۇلغان ئېتىزلىقنى كۆردىڭمۇ؟ بىز ئاشۇ ئېتىزلىقتا بەسىلىشىمىز. ياخا توشقان بىر قوش ئىزدەنى، مەن بىر قوش ئىزىنى بويلاپ يۈگۈرۈشىمىز. سېنى تاماشا كۆرسۈن دەپ ئەكەلمىدىم. سەن مەن يۈگۈرۈدىغان قوش ئىزىنىڭ ئۇ بېشىدا ساقلاپ تۇرسەن، ياخا توشقان ئۆزىنىڭ قوش ئىزىنى بويلاپ يۈگۈرۈپ ئۇ باشقا بارغە ساندا، سەن ئۇنىڭغا قاراپ: «مەن سەندىن بۇرۇن يېتىپ كەل- دىم» دەپ ۋارقىرايسەن، — دەپتۇ.

ئۇلار سۆزلەشكەچ مېڭىپ كۆزلىگەن يېرىگە يېتىپ كەپتۇ. كىرپە خوتۇنىغا تۇرىدىغان يېرىنى كۆرسىتىپ قويۇپتۇ. ئۆزى ئېتىزنىڭ ئۇ بېشىغا بېرىپ قارىسا، ياخا توشقان ئاللىقاچان كېلىپ ئۇنى ساقلاپ تۇرغانىكەن.

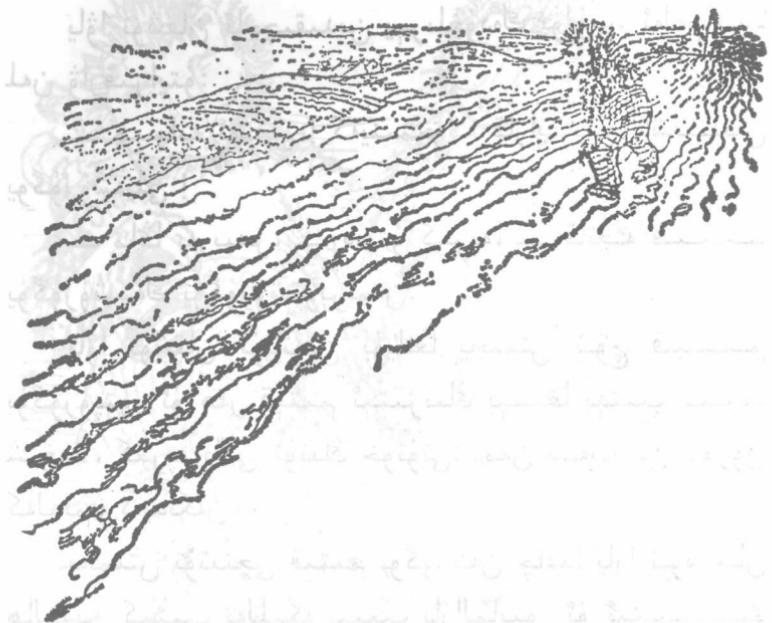
— باشلامدۇق؟ — سوراپتۇ ياخا توشقان. — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ

كىرپە.

ئۇلار ئۆزلىرىگە قاراشلىق قوش ئىزىنىڭ ئۇدۇلىغا كېـ.

لىپ تۇرۇپتۇ.
بىر، ئىككى، ئۈچ ! — دېيىش بىلەنلا، ياۋا توشقان قويۇندەك چىپپىپ كېتىپتۇ.
كىرىپە ئۈچ قەدەم يۈگۈرۈپ قويۇپتۇ — دە، قوش ئىزىدا يېتىۋىلىپ ئارام ئېلىشقا باشلاپتۇ.
ياۋا توشقان جىنىنىڭ بارىچە يۈگۈرۈپ پەللەگە يەتكەن دە، كىرىپىنىڭ ئايالى ئۇنىڭغا قاراپ ۋارقرىپتۇ :
— مەن سەندىن بۇرۇن كېلىپ بولۇم !
ياۋا توشقان ھاڭ - تاڭ قاپتۇ. ئۇ بۇ كىرىپىنىڭ باشقا

کیرپه ئىكەنلىكىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەپتۇ. چۈنكى، كىرپه بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنىنى پەرق ئەتكىلى زادىلا بولمايدىكەن. «بۇنىڭ ئىچىدە چوقۇم بىر سىر بار» دەپ ئويلاپتۇ ياخا توشقان ۋە كىرپىگە قاراپ: — ھېساب ئەممەس! كەينىمىزگە قاراپ باشقىدىن يۈگۈرۈشىلى! — دەپ ۋارقىراپتۇ. بۇ قېتىم ياخا توشقان قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتقىنىچە قۇ. يۇندىنمۇ تېز يۈگۈرۈپتۇ. كىرىپىنىڭ خوتۇنى جايىدىن قوز غالماپتۇ. ياخا توشقان پەللەگە يېتىپ باراي دېگەندە، كىرپه: — مەن سەندىن بۇرۇن كەلدىم، — دەپ ۋارقىراپتۇ.

ياۋا توشقان ئاچقىدىن يېرىلغۇدەك بولۇنىڭچىرىخانلىرى
لەن ۋارقىراپتۇ:

— ھېساب ئەمەس ! كەينىمىزگە قاراپ يەنە باشقىدىن ئادىسى
يۈگۈرۈشىلى !

— ماڭا بىر بىر، — دېپتو كىرپە، — قانچە قېتىم
يۈگۈرۈشىلى يۈگۈرۈشىۋېرىمەن.

ياۋا توشقان ئۇياندىن بۇيانغا يەتمىش ئۈچ قېتىم
يۈگۈرۈپتۇ. ئۇ ھەر قېتىم ئېتىزنىڭ بېشىغا يېتىپ بېردى.
شىغىلا، كىرپە ياكى ئۇنىڭ خوتۇنى: «من سەندىن بۇرۇن
كەلدىم» دەيدىكەن.

يەتمىش تۆتىنجى قېتىم يۈگۈرگەن چاغدا ياۋا توشقان
ھالىدىن كېتىپ پەللىگە يېتىپ بارالماتپتۇ. ئۇ ئېتىزنىڭ
ئۇتتۇرسىغا كەلگەندە ھاسراپ - ھۆمۈدىگىنىچە يېتىپ
قاپتۇ. كىرپە تىللا ۋە براندى ھارقىنى ئۇتۇۋاپتۇ - دە، خو-
تۇنى قولتۇقلغان پېتى خۇشال - خۇرام ئۆيىگە قايىتىپ-
تۇ. ئۇلار ئۆلۈپ كەتىمەنلا بولسا ھازىرغىچە ھيات.

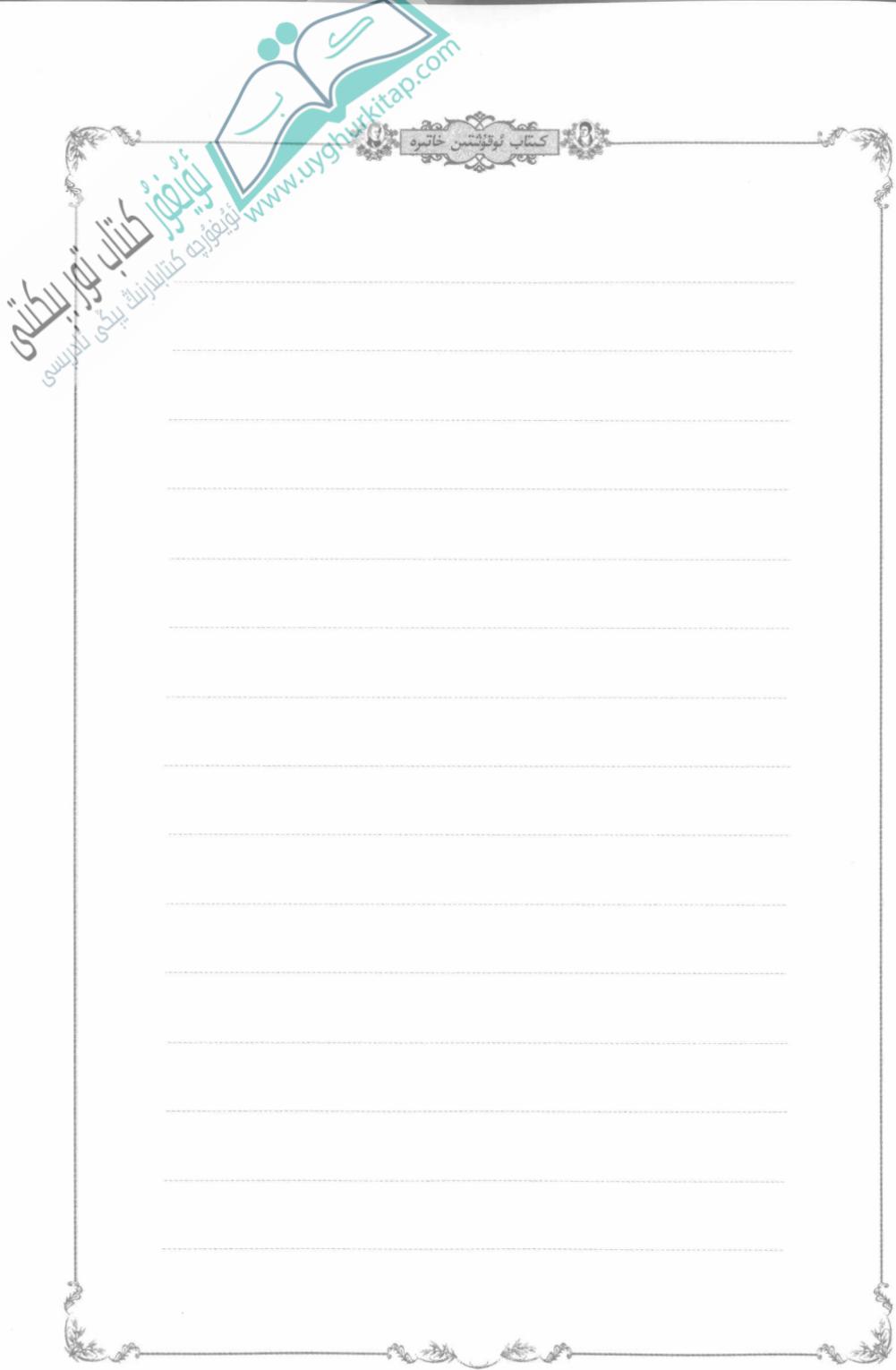
مانا بۇ بۇكىستېخۇد دالىسىدا كىرىپىنىڭ ياۋا توشقان
بىلەن بەسلىشىپ ئۇنى يەڭىھەنلىكى ھەققىدىكى چۆچەك.
شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇكىستېخۇد دالىسىدىكى ياۋا توشقانلار
كىرپىلەر بىلەن بەسلىشىشكە جۈرئەت قىلاماتپتۇ.

بۇ چۆچەك بىزگە مۇنداق ساۋااق بېرىدۇ: بىرىنچىدىن،
ئادەم ھەرقانچە ئەرشىئەلاغا چىقىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ

ئۆزىدىن تۆۋەن تۇرىدىغانلارنى، بولۇپىمۇ «كىرپە»^① لەرنى مازاق قىلماسلىقى كېرەك. ئىككىنچىدىن، كىمەتكىم توى قىلىسا، چىراي - شەكلى ئۆزىگە ئوخشىشىپ كېتىدىغان ئادەم بىلەن توى قىلىشى كېرەك. مەسىلەن، كىمكى كىرپە ئىكەن، ئۆزىگە ئوخشاش كىرپىدىن بىرنى جورا قىلىپ تاللىشى كېرەك.

^① كىرپە — نېمىسچىدا پاسكىتا، كىشىنى بىزار قىلىدىغان ئادەم دېگەن مەنتىنىمۇ بېرىدۇ.

[General Information]

书名=格林童话选 4 维吾尔文

SS号=40250840